

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Det vil Fremskridtspartiet

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1993

Emne: Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

[Det vil Fremskridtspartiet](#) 3

[Det vil Fremskridtspartiet](#) 4

[Det vil Fremskridtspartiet](#) 5

[Det vil Fremskridtspartiet](#) 6

[Det vil Fremskridtspartiet](#) 7

[Det vil Fremskridtspartiet](#) 8

[Det vil Fremskridtspartiet](#) 9

[Det vil Fremskridtspartiet](#) 10

[Det vil Fremskridtspartiet](#) 11

[Det vil Fremskridtspartiet](#) 12

[Det vil Fremskridtspartiet](#) 13

[Det vil Fremskridtspartiet](#) 14

[Det vil Fremskridtspartiet](#) 15

[Det vil Fremskridtspartiet](#) 16

[Det vil Fremskridtspartiet](#) 17

[Det vil Fremskridtspartiet](#) 18

[Det vil Fremskridtspartiet](#) 19

[Det vil Fremskridtspartiet](#) 20

[Det vil Fremskridtspartiet](#) 21

[Det vil Fremskridtspartiet](#) 22

[Det vil Fremskridtspartiet](#) 23

[Det vil Fremskridtspartiet](#) 24

[Det vil Fremskridtspartiet](#) 25

[Det vil Fremskridtspartiet](#) 26

[Det vil Fremskridtspartiet](#) 27

[Det vil Fremskridtspartiet](#) 28

[Det vil Fremskridtspartiet](#) 29

[Det vil Fremskridtspartiet](#) 30

[Det vil Fremskridtspartiet](#) 31

[Det vil Fremskridtspartiet](#) 32

det vil Fremskridtspartiet

Det vil Fremskridtspartiet

Det vil Fremskridtspartiet

**Det vil
Fremskridtspartiet**

FREMSKRIDTSPARTIETS SEKRETARIAT
Christiansborg, 1240 København K
Tel. 33 37 55 00 - lokal 4675

Januar 93 - 9. oplag - 3.000 eks.

Indholdsfortegnelse

Arbejdspolitik.....	5
Erhvervs politik.....	7
Trafik politik	9
Energipolitik.....	10
Skattepolitik	11
Miljøpolitik	12
Boligpolitik	12
Socialpolitik	15
Sundhedspolitik.....	17
Uddannelsespolitik.....	19
Kulturpolitik	22
Retsvæsenet.....	22
Statsstyret	23
Kommunerne.....	26
Udenrigspolitik	27

Sådan reddes

DANMARK

Fremskridtspartiet kæmper for Fremskridt for alle danskere, deres børn og børnebørn. Om vi støtter eller modarbejder et tiltag, afhænger derfor altid af, om det giver danskerne en bedre tilværelse eller ej. Vi er ikke noget klasseparti og ikke stivnet i tidligere tiders ideologi. Arbejdere, selvstændige, studerende, bønder, hjemmearbejdende og alle andre danskere skal have den bedst mulige tilværelse i de år, de lever.

PROBLEMERNE

Indkomstskat, overadministration og lovjungle

Danmarks eneste chance er en stærk reduktion af skatterne, den offentlige sektors overadministration og lovforvirringen. Disse onder bærer hovedskylden for arbejdsløshed, valutaunderskud, udhuling af reallønnen og for, at den enkelte tvinges til at overlade udformningen af sin hverdag til "eksperter", og derved i stigende grad mister sin personlige frihed til selv at tilrettelægge sit eget liv. Indkomstskatten blev opfundet i forrige århundrede, som en skat på arbejdsindsats. I et moderne vækstsamfund er det uheldigt at beskatte folk efter, hvad de yder (deres arbejde) i stedet for, hvad de nyder (forbruget). Arbejdsindsats, initiativ, offervilje og risikosatsning skal naturligvis belønnes. Altså det, der nu straffes af indtægtsskatten.

Ingen anden skatteform kræver så meget tidskrævende arbejde og så mange indgreb i privatlivet som den, der er baseret på opgørelse og kontrol af hver enkelt borgers indkomst. At Folketinget så har drevet skattesatsen op i det groteske, forstærker virkningerne af denne skat til det katastrofale. Resultat: En mere og mere modløs økonomisk og personlig livsholdning hos flere og flere mennesker.

I de første tre kvarter af hver arbejdstime må mange slide helt og holdent for staten. Kun de sidste 15 minutter af timelønnen udgør en indtægt, man selv kan råde over. Sort arbejde betaler sig derfor i høj grad bedre end hvidt. Og det hyppigste alternativ til sort arbejde er intet arbejde.

Fremskridtspartiet vil derfor fjerne indkomstskatten over en syvårig periode.

Nej til formyndersamfundet

Med den ene lov flår Folketinget befolkningen, og med den anden uddeles der tilskud. Offentlig styring, overadministration, lovgivning med tilbagevirkende kraft og et vildnis af love har gravet kløfter mellem borger og stat. Et bjerg af cirkulærer og lovbestemmelser spærrer den enkeltes overblik over pligter og rettigheder. Usikkerheden øges, fordi dårlig forberedelse medfører, at love og ministerielle forskrifter hastes igennem og gang på gang ændres.

Påstanden om myndighedernes bedrevidenhed er usand. Retten til at være forskellig er grundlæggende. Den trives i et samfund, hvor myndighederne lader den enkelte mere i fred og giver ham større mulighed for at disponere selv end nu, hvor de regerende politikere ofte lader sig presse af mediernes "hovsa-kampagner".

Størsteparten af vor velfærd og trivsel skyldes personlige initiativer. Hver lovparagraf, der vedtages, indebærer alt for ofte, at endnu et stykke af den personlige frihed dræbes. Mens hver paragraf, som ophæves, svækker den snigende socialisering.

Flere offentligt ansatte betyder krav om nye indgreb, forbud og reguleringer, indtil alt og alle er bundne og uden frihed. Det mest effektive værn mod dette er at begrænse det offentliges indtægter. Altså at nedsætte skatterne.

Socialkronerne bør direkte komme de medborgere til gode, som lovgivningen ønsker at hjælpe og bør formidles hurtigt og direkte af praktiske folk med kompetence og med et minimum af papirarbejde.

Øges den offentlige sektor, vokser forbruget af de knappe ressourcer også, hvilket tvinger os til at disponere ud fra stadig mere snævre rammer. Blander det offentlige sig udenom, bedres økonomien, fordi arbejde skaber arbejde, mens ledighed sætter samfundsaktiviteter ned på lavt blus og derfor udløser endnu mere arbejdsløshed.

Socialbudgetterne skal i langt større omfang - både af menneskelige og økonomiske grunde - anvendes til, at klienterne kommer i et arbejde, de kan klare. Mængden af nødvendigt og fornuftigt arbejde, der venter på at blive udført, er nemlig meget stor.

Arbejdsløsheden er skabt af politikerne

Den politisk skabte massearbejdsløshed løses ved, at den politiske styring ophører, og arbejdsmarkedet får mulighed for at fungere på almindelige markedsvilkår.

Den store arbejdsløshed er et tegn på, at arbejdskraften er blevet for dyr for arbejdsgiverne - ikke mindst på grund af vort høje personskatteniveau.

Det høje lønniveau for mindstelønsgrupperne har medført, at det næsten ikke kan betale sig at efterspørge dem, idet lønforskellen til højere uddannede indkomstgrupper ikke er særlig stor.

Den høje arbejdsløshed skyldes politiske indgreb på arbejdsmarkedet. Virksomhederne slås dagligt med virkningerne af disse indgreb og det generelt for høje lønniveau. Arbejdsløshedsdagpengesystemet og velfærdspolitikken har påført virksomhederne disse problemer.

Arbejdsmarkedet skal have mulighed for at fungere langt mere fleksibelt og markedsøkonomisk end tilfældet er i dag. Den politik, der skal til for at løse ledighedsproblemet, er altså en politik, der kan give det frie marked mulighed for igen at fungere; en politik der ikke blander sig.

Tæring efter næring

At Fremskridtspartiets vej således er fornuftig "sætte tæring efter næring", berettiger ikke til at kalde Fremskridtspartiet et negativt nedskærrerparti. Tværtimod er vi et parti, hvis hovedmål er at skabe de største forbrugsmuligheder for hver enkelt dansker. Vi skal producere for at kunne bruge. En lille produktionssektor gør os alle fattigere. Derfor må kræfterne flyttes fra det offentlige over til fremstilling af varer og tjenesteydelser.

Vi er endda nødt til, indtil videre, at reservere en betydelig del af produktionen til tilbagebetaling af den kolossale udlandsgæld, som man gennem de årlige finanslove har påført befolkningen, og som vil volde voldsomme problemer for fremtidens danskere.

Den enkelte skal, friere end nu, selv vælge, hvad han vil forbruge i stedet for, at staten tager pengene og bruger dem til de formål, som har vundet nåde hos tilfældige politikere uden tilstrækkeligt mod, og som giver en stor del af forklaringen på Danmarks ulykke. Men det haster med at vende udviklingen: De seneste

års folketingsvedtagelser har nemlig fået flere og flere af de mest initiativrige danskere til at flytte væk fra et så elendigt styret land.

Fremskridtspartiet vil udvise ydmyghed og respekt over for, at det er andre folks penge, de folkevalgte sidder og jonglerer med.

Vi vil bygge et land med muligheder og udfordringer for den enkelte, som målbevidst og konsekvent påtager sig sliddet for en god fremtid for sig selv, og hvor det er muligt selv at nyde frugterne af sin indsats. For når man ser, at det nytter at spænde den personlige drivkraft for sin vogn, gavner man helheden bedst muligt - og altså også de svage i samfundet (syge, handicappede og ældre).

Sociale ydelser kan i det lange løb kun udbygges i takt med samfundets stigende velstand. Grundlaget for velfærdssamfundet er derfor produktion og ikke bureaukrati.

Folketingets straffeekspeditioner med "de rige" gavner ikke de fattige. Tværtimod er følgevirkningerne efter nogen tids forløb i stand til at skade de socialt svage, som det altid går ud over, når samfundskagen bliver mindre. Man skal derfor i stedet glæde sig over, at nogle har meget - blot ingen uforskyldt har for lidt.

Behov for nye politikertyper

Når de såkaldt ansvarlige politikere har spillet fallit, skyldes dette, at deres indsats for ofte har været fraser og hensigtserklæringer, småjusteringer og kortsigtede indsatser, efterfulgt af laden-stå-til.

Der er derved nu opstået et væsentligt behov for helt, helt anderledes politikertyper. Folk, der har evner, mod og vilje til over en lang periode at fastholde en konsekvent linie af drastiske vidtgående beslutninger, uden at lade kritik af venner eller fjender slå dem ud af kurs.

Kort sagt: Skal Danmark have en fremtid, tilhører den Fremskridtsfolk.

Vi er nemlig i dag de eneste, der har den nødvendige helbredelseskur. Et parti med udgangspunkt i nutidens kendsgerninger kan udtrykke sig mere konkret og dermed mere udførligt og friskt end de partier, hvis baggrund findes i tidligere tiders politiske problemstillinger, og hvis ideologi forlængst er forældet.

Derfor har Fremskridtspartiet udmøntet sine synspunkter i tusindvis af folketingsforslag og i præcise formuleringer. Og som noget helt enestående for et oppositionsparti har vi flere gange sat tal på vort program ved at udarbejde samlede finanslovsændringsforslag. I vore

programskrifter findes derfor ikke - som hos alle andre partier - løfter, der er uforenelige med hinanden.

Modstykket til, at Z-planen ikke bruger nationalproduktet mere end een gang, er, at vi må afstå fra at deltage i "stemmefiskeriet", som er livsnerven, når medier og organisationer kræver, at det offentlige med flere skatteyder-kroner skal tilgodese både det ene og det andet formål. Eftergivenhed over for disse krav er vejen hen mod hele landets økonomiske selvmord.

En stemme på Z er en livs-investering i et bedre Danmark

Danmark kan kun bringes ud af vanskelighederne ved langt mere vidtgående foranstaltninger end tidligere.

Men så længe Fremskridtspartiet ikke har magt til at realisere hele sit program, vil livsvilkårene for menigmand under alle omstændigheder blive bedre, hver gang Danmark kommer et skridt i retning af formindskelse af indkomstskat, papirvælde og snørklede love. Derfor har Fremskridtspartiet til stadighed stemt for et væld af de andre partiers forslag, blot de gjorde retstilstanden mindre dårlig.

Fremskridtspartiet har aldrig været noget alt-eller-intet-parti, og vil heller ikke blive det.

Hver eneste stemme på liste Z er den bedst mulige investering i at mindske de folketingskabte ulykker. Hvor mange og hvor hurtige Fremskridt, der opnås - direkte eller indirekte - beror på, hvor mange, der slutter op om Z-arbejdet. At redde Danmark kræver aktiv Fremskridtsindsats. Ikke blot i stemmelokalerne, men også ved, at den enkelte yder sit loyale medarbejde mellem valgene.

Fremskridtspartiets grundholdninger

Den enkeltes frihed skal være størst mulig, hvilket kun kan praktiseres i et demokratisk samfund, hvor nogle grundlæggende rettigheder respekteres: Ytringsfrihed, retssikkerhed, ejendomsret samt kultur- og religionsfrihed. Fremskridtspartiet tror altså på individet i modsætning til kollektivist, der ser samfundet som en stor, grå masse.

ARBEJDSPOLITIK

Ny indkomstpolitik afskaffer arbejdsløsheden

Danmarks arbejdskraft og andre produktionsfaktorer skal i langt videre omfang end nu placeres i nytteproduktionen. Kun på den måde skaffes langt flere trivselsfremmende goder og dermed højere realløn og bedre social standard. En sådan produktionspolitik er også den eneste anstændige måde, hvorpå udlandsgælden kan tilbagebetales.

Under alle omstændigheder er Danmarks samlede markedsandel i det store udland så lille, at vi kan eksportere alt, hvad vi overhovedet kan producere, blot varen kvalitets- og prismæssigt er international konkurrencedygtig.

Folketinget skal skabe forudsætninger for hundretusindevis af nye, produktive arbejdspladser ved massivt at lette restriktionerne, ved lavere skatter og ved andre kraftige omkostningsfald. Derved bliver de mere konkurrencedygtige og kan sælge flere varer og dermed producere mere. Større produktion giver beskæftigelse til flere.

Ledigheden i Danmark er simpelthen termometeret, som måler, at arbejdsomkostningerne er for høje. Det skyldes, at folketingsflertallet har ført en forkert politik. Folketinget skal derfor også gå i spidsen for fjernelsen af arbejdsløsheden ved at fjerne skatter og beskæftigelseshæmmende love.

I et sundt samfund blander det offentlige sig ikke i lønftaler. Men de alvorlige økonomiske og beskæftigelsesmæssige sygdomme, som mange års politisk udygtighed har påført det danske samfund, nødvendiggør indtil videre parlamentarisk styring af lønomkostningerne. De kommende års lønfremgang må nemlig ske gennem skatnedsættelser.

Kun ved at sætte prisen på arbejde tilstrækkeligt ned udryddes arbejdsløsheden. Jo billigere arbejdskraft kan købes, des flere rentable erhvervsprojekter. Sådan fungerer markedsmekanismen nu engang.

Når man lægger megen skat på en vare, sælges der mindre af den.

Dette gælder ikke blot, når varen er snaps eller biler, men også når den er arbejdskraft.

Arbejdsanvisning

Bureaukratiet gør den statslige arbejdsformidling fremmed for mange arbejdssøgende. Fag-

foreningerne har langt bedre kontakter til arbejdsgivere og arbejdspladser end arbejdsformidlingen. De kan derfor bedre placere de rigtige mennesker på de arbejdspladser, hvor de passer bedst til jobbet.

Fagforeningerne skal dog ikke have eneret på jobformidlingen.

Således må vikarbureauer m.fl. ikke stækkes via monopolfremmende lovgivning.

Fagforeninger, arbejdsgiverforeninger m.v.

Fagforeningerne var nyttige redskaber for arbejdstagere i kampen for at opnå stadig bedre løn- og arbejdsvilkår, og dermed også en værdifuld tilskyndelse til virksomhederne om at blive så effektive, at de kunne betale mere og mere for arbejdskraften.

Arbejdsmarkedsorganisationernes samfundsnytte er ikke længere til stede. Ingen skal kunne tvinges til at være medlem af en fagforening eller arbejdsgiverorganisation. Foreninger, man af hensyn til sin indtjening nødvendigvis må være medlem af, må ikke bruge kontingenterne til formål, som går mindretallet imod, herunder fremme af partipolitiske mål, avisudgivelse, radio og TV. Den enkeltes overlevelsesmulighed må ikke anvendes som presion for at tvinge folk ind i fagforeninger.

ATP og ferieløn

ATP og ferieloven afskaffes, så lønmodtagerne umiddelbart og efter egen bestemmelse selv kan råde over denne del af deres indtjening, så virksomhederne m.fl. undgår overflødig kontorarbejde.

ØD-ØD

De særlige forhold i den enkelte virksomhed må afgøre formerne for medarbejdernes deltagelse i ledelsesbeslutningerne og i fordelingen af over- og underskud.

Det vil være forkert at presse generelle skabeloner ned over de mange forskelligartede virksomheder.

De andre folketingspartiers forslag om økonomisk demokrati er stærkt bureaukratiske.

Fortsættes truslerne om, at ØD skal gennemføres en dag, forstærkes tilbøjeligheden hos danske og udenlandske investorer til at grundlægge gode arbejdspladser udenfor Danmark i stedet for indenfor landets grænser. Denne industriflugt hæmmer vor rigdoms vækst og forværrer vor arbejdsløshed.

Økonomisk vækst for alle i befolkningen - og især de svage - beror fundamentalt på, at mere og mere produceres ved stadig mindre arbejdsindsats.

Arbejdstiden skal være effektiv og ikke bruges til faglige møder.

Arbejdsmarkeds pension

De enkeltes pensionsbehov er vidt forskellige. Afhængige af formueforhold, forsørgeromstændigheder, individuelle holdninger og ønsker. Derfor er det bedst, at hver enkelt får udbetalt sin fulde løn og så ud fra denne bestemme, hvordan man eventuelt vil sikre sig ved alderdom, ulykke o.s.v. - for eksempel gennem forsikringstegning eller ejendoms køb.

Fondssocialisme

Folketinget skal ikke indføre nye store fonde, uanset formål.

Fonde som ATP, Lønmodtagernes Dyrtidsfond og Feriefonden afvikles, og der stoppes øjeblikkeligt for nye indbetalinger.

Fejlbeskæftigede

Reallønsforbedring og al anden velstandsfremgang er betinget af produktionsforøgelse, d.v.s. af bedre udnyttelse af Danmarks eneste væsentlige råstof, vor arbejdskraft. Derfor er det vigtigt, at de ikke strengt nødvendige folk i kontorsektoren overføres til produktivt erhverv. Altså til fremstilling af ydelser, som der er reelle menneskelige behov for i udlandet, som der er det herhjemme.

Det er naturligvis ikke kontorfolkene eller deres flid, som Fremskridtspartiet retter angreb imod. De skyldige er det folketingsflertal, som har udstedt love, der kræver alt det meget samfundsødelæggende papirarbejde. Så længe de love gælder, er det naturligvis i orden, at mennesker søger job for at udføre det, men der skal sættes ind for at ophæve disse bestemmelser, der skader landet mere, end det gavner.

Arbejdsløshedserstatning

I grundlovens § 75 står: "Til fremme af almenvellet bør det tilstræbes, at enhver arbejdsduelig borger har mulighed for arbejde på vilkår, der betrygger hans tilværelse". Når Folketinget ikke lever op til dette, bør staten yde arbejdsløshedsunderstøttelse til alle, som ikke kan få job. Men Fremskridtspartiet mener samtidig, at den ledige skal forpligtes til at stille sin arbejdskraft til rådighed for det offentlige.

Arbejdstid

Det skyldes ukyndighed i forståelse af samfundsøkonomiske sammenhænge, når nogen tror, at arbejdsfordeling, forbud mod overarbejde o.s.v. vil give beskæftigelse til arbejdsløse. Indtil valutagælden er tilbagebetalt - og det kan kun ske ved øget produktion - må alle tværtimod indstille sig på at udføre en ekstra arbejdsydelse. Men på længere sigt muliggøres arbejdstidsnedsættelse af teknologiens udvikling.

Arbejderbeskyttelse

De nuværende arbejdsmiljø- og sikkerhedsregler er bureaukratiske og ødelæggende for produktionen. I stedet indføres nogle få regler baseret på sund fornuft.

ERHVERVSPOLITIK

Erhvervenes fremstilling, transport og salg af varer og tjenesteydelser til lavest mulige omkostninger er årsagen til det danske samfunds velstand, herunder at vi kan have en offentlig sektor med f.eks. socialvæsen, hospitaler, skoler og politi.

Hvis rationalisering og anden effektiv virksomhedsledelse sættes til side, vil Danmark yderligere rykke agterud i forhold til flere lande i Europa, Asien og Amerika. De små erhvervsdrivende og de arbejdsløse vil i det lange løb opnå mindre velstand ved at blive fastholdt på erhvervsområder, hvor udvikling og teknologi er løbet fra dem.

Bagere, boghandlere, læger o.s.v. skal først og fremmest producere brød, sælge bøger og helbrede mennesker. De skal ikke tvinges til vederlagsfrit at slås med embedsmænd om udfyldelse af digre, svært forståelige regnskabspapirer, blanketter og indberetningsskemaer.

Folketinget gør dem til hjælpeembedsmænd med den forskel, at de dels skal arbejde gratis og dels gøre det under strengt personligt strafansvar. Når erhvervslivet opdager en chance, skal den ofte bruges her og nu og ikke efter, at man har måttet gennemføre et forhindringsløb over statslige spærrebomme med henvendelse til 10-12 myndigheder.

Markedsmekanismen er det mest effektive instrument til at skabe de bedste livsvilkår for den enkelte. Forbud og kontrol ophæves over for ny teknologi. Det er særdeles vigtigt, at Danmark er med i udviklingens førerfelt.

Nogen skal afgøre, hvordan produktionsprocessen skal tilrettelægges. Det er ubegrundet at tro, at staten er bedre egnet hertil end de erhvervsfolk, hvis egen pengepung og livsskæbne er knyttet til at undgå for mange fejlbeslutninger eller trække afgørelser urimeligt i langdrag.

Erhvervstilskud

Enhver omkostning skal betales, og da man ikke kan plukke penge ned af træerne, er der kun landets indbyggere til at gøre det. De har navnlig to betalingsmåder: Omkostningen kan afholdes af skatteyderne (subsidiert) eller som en del af den endelige forbrugerpris for det færdige produkt.

Skattevejen indebærer, at hver gang det offentlige giver 1000 kr i tilskud, stiger skatten med mindst 1300 kr. De gode virksomheder betaler for at holde de dårlige i gang et stykke tid længere. Herved udsættes også de gode for at bukke under.

Ulemperne betales til syvende og sidst af hver enkelt dansker med nedsat levestandard.

Folketinget bør derfor i større omfang gå over til at lade erhvervene selv afholde deres egne omkostninger. Fremfor kunstige prisdannelse vil skattnedsættelser øge menneskenes frie forbrugsvalgmuligheder, fremme effektiv udnyttelse af landets muligheder. Tilskudsordningerne demoraliserer virksomhederne ved at give for lyse forestillinger om den barske virkelighed. Disse forestillinger indebærer ofte, at virksomhederne bliver afhængige af at skulle have flere og flere tilskud i hurtigere og hurtigere tempo.

Begrebet "samfundsmæssig prioritering" dækker i det virkelige liv over snigende socialisering, fejldispositioner, favorisering og prestigeprojekter. Manglende forståelse for udviklingen holder kunstigt liv i forældede, men indflydelsesrige virksomheder og forkæler dem, der har størst pressionsstyrke over for svage politikere. Derfor er den mest solide ordning til erhvervslivets fremme, at staten blander sig udenom og afskaffer støtteordninger.

Den offentlige sektor er allerede vokset til et sådant omfang, at virksomhedernes evne til at klare sig i høj grad beror på, om de på den ene eller anden måde kan få tag i flere offentlige midler. Det burde alene være produktionsdygtighed, arbejdsomhed og opfindsomhed, der er afgørende for, hvordan den enkelte står sig i konkurrencen.

Den nyeste tids erhvervstilskudslove af mo-

del fiskekutterophugning, nedslagning af køer og braklægning er forkert. De gamle partier lader her skatteyderne betale præmier for at ødelægge det produktionsapparat, som er grundlaget for Danmarks fremtidige velfærd.

Forbrugerne

Hård konkurrence holder virksomhederne vågne og sikrer forbrugerne de bedste varer til de billigste priser. Dette - hverken mere eller mindre - er enhver erhvervsvirksomheds eksistensberettigelse. I produktion, transport og handel. I store, mellemstore og små bedrifter.

Gennem fremme af den frie konkurrence opnås de bedste muligheder for produktudvikling, lave forbrugspriser og undgåelse af kødannelser efter et kedeligt lille vareudbud, som præger socialistlandenes butikker. Den danske forbruger skades mere, end han gavnes af barnepigepolitik og formynderi.

Fremskridtspartiet vil derfor fjerne det konkurrencehæmmende monopoltilsyn og forbrugerombudsmandseembedet.

Skatteydertilskud skal ikke ydes til forbrugerråd og husholdningsråd. Derimod er der brug for en håndfast forbrugerbeskyttelse overfor ydelser, der leveres af det offentlige.

Lukkelov

Den enkelte næringsdrivende inden for en hvilken som helst branche afgør selv frit, hvornår virksomheden skal være åben.

Genbrug

Det er ikke i samfundets interesse at gennemføre genbrug blot for genvindingens skyld. Der sluges jo kapital, energi og arbejdskraftressourcer, som i stedet kunne være anvendt til samfundsmæssigt lønnede produktioner.

Gennemføres uøkonomiske produktioner ved hjælp af skatteydermidler, forringes lønsomme produktioners indtjening til samfundet, og vor levestandard falder. Reelt medfører en virksomhed, der ikke er rentabel i det frie marked, at de beskæftigede skal arbejde på nedsat timeløn. Eller også skal det øvrige samfund afstå en del af sin levestandard til kompensation for det urentable arbejde. Heller ikke betalingsbalancesynspunkter kan begrunde, at genbrug skal støttes over skatterne. Skatterne skal nemlig være så små, at erhvervslivet kan beskæftige al dansk arbejdskraft konkurrencedygtigt efter international målestok.

Anparts- og aktieselskabslove

Anparts- og aktieselskaber befries for store mængder af papirarbejde ved, at dansk lov ikke indeholder mere end det strengt nødvendige ifølge allerede udstedte EF-regler. Danmark modsætter sig, at EF udsteder bureaukratdirektiver.

Pengeinstitutter

Banker og sparekasser skal være fri næring. Folketinget skal ikke blande sig i pengeinstitutternes drift gennem udlånslofter, indskydergarantifonde, finansstyrelse, rentemarginalregler og adskillige andre dårlige foranstaltninger.

Renten

Staten skal ikke manipulere med renten. Den fastlægges bedst ud fra markedskonometriens udbuds/efterspørgselsgrundlov. Ud over de udenlandske forhold baseres den jo nu om dage først og fremmest på skat og inflationsforventning. Indkomstskatten er en kraftig inflations-skaber og årsag til betalingsbalanceunderskuddet. Når den afvikles er der god grund til at forvente stort rentefald.

Landbrug

Landbrug kun for landbrugere er en lige så stor urimelighed som andre krav om lukkede erhverv. Landbrugserhvervet skal på linie med alle andre erhverv i et frit samfund være nødvendig kapitaltilgang.

Gældssaneringsstilskud udskyder pinen, men katastrofen bliver meget værre, når tilskudsperioden udløber, og landmanden er ældet af yderligere tre eller fem års perspektivløst hårdt arbejde.

Der sker ophævelse af landbrugslovgivningen og dermed alle dens restriktioner. F.eks. forbud mod sammenlægninger, påbud om bestemte driftsformer, bopælspligt, forbud mod selskabsleje, hovederhvervs- og uddannelseskraft m.v. Generationskifteskatten lettes og vandmiljøplanens landbrugsafsnit ophæves.

Fiskeri

Vi skal stoppe klynkeriet om, at havet er ved at blive fisket tomt. Hver gang een fisk fanges, har de andre fisk en konkurrent mindre og dermed større chance for at overleve. De statslige ressource-sortsyn er ubeføjede.

Kvotepolitikken bringes derfor til ophør. Internationale fredningsregler med internati-

onal kontrol (især i gydeperioder) kan dog godtages. England må ikke udelukke sine EF-partnere fra fiskeri under de britiske kyster.

Forsvaret

Fremskridtspartiet går ind for fortsat medlemskab af NATO, da dette giver den største chance for, at Danmark ikke bliver militært besat af fjendtlige magter.

Når denne holdning er taget, må man leve op til de økonomiske og militærtekniske konsekvenser for et pagtmedlem, der ikke "nasser" på sine partnere. Øvelserne må være realistiske og disciplinen streng, så vore soldater sættes i stand til, i givet fald, at møde krigens hårde krav. De skal ikke sendes i felten med forældet og utilstrækkeligt materiel. Hær og flyvevåben indgår i katastrofeværn, og søværnet klarer opmålingsopgaver, isbrydertjeneste, sejlrendeuddybning, afmærkning, fiskeservice, søredning o. lign.

TRAFIKPOLITIK

Privatbiler

En vigtig velstandskilde er transport af personer og gods med mindst muligt tidsforbrug og gene. Derfor må privatbilismen fremmes. Bl.a. gennem nedsættelse af motorafgifterne. Men storbyområdernes gadenet kan nødvendiggøre lokalreguleringer.

Kollektiv trafik

Buskørsel skal overlades til private vognmænd (eventuelt private entreprenører). Erfaringen viser nemlig, at de er mest effektive og mest omkostningsbevidste.

For at undgå spild af samfundets alt for knappe ressourcer, må de rejsende betale faktiske omkostninger over billetprisen. Så de, der ikke benytter den kollektive trafik, ikke længere skal betale for den, udover en vis social bistand til økonomisk dårligt stillede passagerer. Fremskridtspartiet tager afstand fra, at man af ideologiske grunde gennem beskatning og tilskud samt anden lovgivning søger at tvinge trafikken fra det private til det kollektive. Særligt tyndt befolkede egne må man være opmærksom på at samordne almindelig busdrift med skolekørsel og transport til sygehuse, ambuladorier m.v.

Bornholmstrafikken og SAS fratages deres monopolrettigheder. Tilsvarende skridt tages

over for de busmonopoler, der findes hos DSB, HT og i regionale trafikselskaber. Fjernelse af DSB's underskud sker navnlig ved besparelser og forhøjelse af godstaksterne, så disse kommer op på sædvanligt europæisk niveau, og DSB holder op med at give vognmændene og småskibsfarten skatteyderbetalt konkurrence.

Hyrevogne og vognmænd

De mange restriktioner afvikles. Erhvervet gøres frit, så kørebøger, "sladreskiver", tvungne bestillingskontorer, distriktsinddelinger og andre offentlige restriktioner afskaffes.

Veje

I det store og hele har Danmark et brugbart vejnet. Og med den katastrofesituation, som de sidste mange års finanslovsvedtagelser har bragt samfundsøkonomien ud i, må vi simpelthen erkende, at der kun i meget begrænset omfang bliver råd til omfattende vejanlæg i de kommende år.

Motortrafikveje bør ikke anlægges, da de sikkerhedsmæssigt er for dyre i forhold til motorveje.

Infrastruktur

Det danske vejnet har en rimelig standard, men er endnu ikke tilstrækkeligt udbygget til at varetage erhvervslivets behov og dermed beskæftigelsen i de mere afsidesliggende egne af Danmark. Private skal have lov til at finansiere og opføre udbygningen af vejnettet i Danmark. Den offentlige skatteyderfinansierede økonomi har ikke plads til nye, store vejanlæg. De områder, hvor vejene skal anlægges, skal forsøges tilvejebragt gennem almindelige markedsvilkår og kun undtagelsesvis gennem ekspropriation. Staten har i de senere år fejlagtigt anlagt veje og broer uden at tage hensyn til de lokale behov og interesser.

Såfremt der skal opføres bro- og tunnelforbindelser skal de være privatfinansieret. Det er ikke en opgave for staten. De danske skatteydere kan spares for mange ekstraudgifter, hvis flere store byggeprojekter overlades til private interesser.

A/S Storebælt skal overgå til 100% privateje og finansiering. Samtidig skal såvel Øresundsforbindelsen som en eventuel forbindelse til Tyskland over Fehmern-bælt finansieres af private investorer.

Havne

Konkurrencen må ikke forvrides ved, at nogle havne direkte eller indirekte begunstiges med skatteydermidler.

Der gives ingen tilskud til havnevæsen.

Luftfart

Ethvert dansk eller udenlandsk selskab skal have lov til, mod betaling af afgifter til lufthavnene, at lette og lande i danske lufthavne.

SAS's monopol skal ophæves, og staten skal sælge sin aktiebesiddelse. Den offentlige kontrol med billetpriser skal ophæves.

Flyselskaber skal frit kunne fylde maskinerne med rute- og charterkunder, som de ønsker.

ENERGIPOLITIK

Energiforsyning

Grundlaget for ethvert samfund er rigelige mængder energi til lave priser og med stor forsyningssikkerhed. Den bedste og mest smertefrie måde for det danske samfund at løse den nuværende gældskrise med massearbejdsløshed er forøget omsætning og produktion i alle private led. Det vil kræve rigelig, billig energiforsyning og fornuftig energipolitik uden kontrol og tvangsstyring.

Olie

70'ernes oliekriser er gennem en udvidet kreds af olieproducenter afløst af mere stabile forhold. Olieudvindingen i Nordsøen bidrager gunstigt til bedring af den danske betalingsbalance, lige som egenproduktionen giver stor dansk forsyningssikkerhed. Lovgivningens restriktioner på anvendelse af fyringsolie skal ophæves.

Kul

Kul er billige og særligt velegnede til elproduktion. Elværkerne skal derfor have frihed til at anvende kul. Lovgivningens restriktioner på anvendelsen af kul skal ophæves.

Naturgas

I 1979 blev det besluttet at føre naturgas fra Nordsøen i land og distribuere den via et enormt gasnet. Beslutningen var en fatal fejl. Naturgasprojektet er i dag en økonomisk skandale med to cifret milliardgæld.

Naturgassektoren, bestående af det statsli-

ge DONG og de regionale gasselskaber, skal derfor privatiseres, således at kommercielle interesser kan gøre projektet til en sund forretning. Alle lovbestemte beskyttelser og favoriseringer af naturgassektoren bør ophæves.

Alternativ energiforsyning

Unyttelse af vindkraft, bølgeenergi, biogas, solvarme, jordvarme, biobrændsel o.s.v. skal ske uden skatteyderfinansieret tilskud eller anden form for særbegunstigelse. De alternative energiformer skal i stedet fremmes gennem fjernelse af de mange lovbestemte begrænsninger på produktion og udnyttelse af alternative energiformer.

Atomkraft

Atomkraft (fission) skal kun indføres i Danmark efter en folkeafstemning. Fremskridtspartiet har intet imod import af el produceret med atomkraft. Atomkraftens miljøvenlighed bør føre til en genoptagelse af atomkraften i den danske energiplanlægning.

Fjernvarme

Det er fornuftigt at udnytte varmt vand fra elfremstilling eller affaldsforbrænding til fjernvarme. Vi er dog imod enhver form for favorisering af fjernvarme i form af offentlige eller politiske tvangstilslutninger eller tilskudsbe-
gunstigelser. Fjernvarme kan uden problemer med sine mange fordele tilkæmpe sig kunder på et frit marked.

Elproduktion

De danske elværker skal privatiseres, således at de offentligt skabte monopoler ophæves. Enhver lovregulering af elproduktion og elanvendelse skal derfor ophæves. Det danske elnet skal udbygges og vedligeholdes gennem frit og privat forbrug, idet fremtidens energiformer alle bygger på el.

Elværksejerne må selv afgøre, hvorvidt de ønsker at bygge store enheder, importere el, eller bygge decentrale kraft-varme enheder. Elselskaberne skal ikke tvinges til at aftage el fra alternative producenter.

Fremtidens energi

Rumbaserede solfangere, brændselsceller, brint, fusionskraft, superledere osv. er bare nogle få af de fremtidsmuligheder, menneskeheden har til energiforsyning. Lovgivningen

skal ikke lægge begrænsninger på udviklingen og anvendelsen af højteknologiske energiformer.

SKATTEPOLITIK

Skattepolitikken skal sikre, at den kraftigt reducerede offentlige sektor kan finansieres med færrest mulige tvangsopkrævede skatter og brugerbetaling. Men også søge, at de få nødvendige offentlige udgifter i størst muligt omfang finansieres gennem frivillige bidrag.

Det er nødvendigt, at staten opkræver skatter eller afgifter til finansiering af de politisk bestemte opgaver, som staten og det offentlige skal udføre. Betingelsen for kraftige skattelettelser er derfor politisk vilje til at nedbringe de offentlige udgifter tilsvarende. Men selv om der er tale om politisk bestemte opgaver - der dermed skal finansieres over de offentlige budgetter med skatteindtægter - er det ikke nødvendigt, at de organer og institutioner, der skal udføre opgaverne, er offentlige. Der kan i meget vid udstrækning udliciteres opgaver fra det offentlige til privat varetagelse.

Skattelettelser

Skatter ødelægger samfundsøkonomien og de enkeltes privatøkonomi, da skatterne virker som tyveri på den enkeltes privatøkonomi. Hvis samfundsøkonomien skal forbedres, er det nødvendigt at reducere skatterne mest muligt.

Spørgsmålet om skattelettelser er snævert forbundet med den offentlige sektors udgiftsbehov. Jo større de offentlige udgifter er, jo større må indtægterne (skatterne) nødvendigvis være. Større skattelettelser kan kun accepteres, hvis de ledsages af modsvarende reduktioner i de offentlige udgifter - ellers opnås bare store underskud.

Jo færre opgaver, der politisk bestemmes, at det offentlige skal udføre, jo færre penge skal der opkræves i skatter og afgifter. Derfor er det både nødvendigt med omfattende privatiseringer, rationaliseringer og beskæring af den offentlige sektor.

Der er dog nogle få offentlige udgifter, der nødvendigvis skal finansieres gennem skatter og afgifter. Derfor er det nødvendigt at opretholde nogle få skatter og afgifter.

Hvilke skatter skal blive

Et vigtigt skattepolitisk anliggende er spørgs-

målet om hvilke skatter og afgifter, der skal bevares, og i hvilken rækkefølge de øvrige skal afvikles.

De få offentlige udgifter, der er nødvendige, bør i prioriteret rækkefølge finansieres af:

- 1) frivillige skatter og afgifter
- 2) gebyr- og brugerbetaling
- 3) forbrugsskatter
- 4) ejendomsskatter

Frivillige skatter og brugerbetaling

I stort omfang kan statens udgifter finansieres gennem frivillige skatter og afgifter - det er f.eks. ønskenummerplader, lotteriafgifter og lignende. De frivillige skatter er kendetegnet ved, at borgerne frivilligt betaler en overpris for en vare eller ydelse. Brugerbetaling for offentlige ydelser og stempelafgifter på tinglysning af for eksempel skøder og andre købskontrakter er derimod kendetegnet ved betaling for den faktiske udgift ved en helt konkret service.

Forbrugsskat og moms

I det omfang de frivillige skatter, gebyrer og brugerbetaling ikke er tilstrækkelige til at dække statens og det offentliges udgifter, er det nødvendigt at opkræve andre skatter. Forbrugsskat som f.eks. moms er en afgift, der ligger på alt forbrug. EF har vedtaget en minimumsmoms på 15 pct. Danmark skal lægge sig på dette niveau. Fremskridtspartiet vil ikke acceptere en differentieret moms, da den kræver et kæmpe kontrolapparat.

Indkomstskatteafvikling

I en årrække fremover vil det desværre være nødvendigt at opretholde et relativt højt skattniveau i det danske samfund, da det offentliges gæld er vokset til uoverskuelige dimensioner. Staten skal ikke have lov til at vedtage nye projekter, der betyder yderligere udgifter for det offentlige. Såfremt det er uundgåeligt med nye, offentlige projekter, skal der foretages modsvarende besparelser.

Indkomstskatten ødelægger incitamentet til at arbejde og producere, således bremser den økonomiske vækst af indkomstskatten.

Når man arbejder i Danmark, arbejder man ikke kun for sig selv og sin familie, men man forsørger 3-4 andre personer. Dette skyldes de store offentlige udgifter og deraf følgende rekordhøje skattniveau. Initiativet og virkely-

sten kvæles, og den sorte økonomi fremmes, hvis man ikke personligt får gavn af sit arbejde. Hvis initiativet og virkelysten kvæles, er grundlaget for stor velstand ødelagt. Det er meget vigtigt, at skattesystemet indrettes således, at den enkelte skatteyder selv kan beholde hele sin indkomst. Det er vigtigt, at indkomstskatten helt afvikles.

Indkomstskatten skal afvikles i takt med, at de offentlige udgifter reduceres. Den fornuftigste måde at afvikle indkomstskatten på er ved gradvist at forhøje den skattefrie bundgrænse. Over 6-7 år forhøjes bundgrænsen trinvis så meget, at det sidste år bliver indkomstskattefrit. På den måde vil skattelettelserne forekomme ligeligt for alle indtægtsgrupper. Men også reduktion af de høje marginalsatser skal have prioritet, da de forhindrer folk i at gøre en ekstra indsats.

Rentefradragsretten

Så længe renteindtægter er skattepligtige, skal renteudgifter også være fradragsberettigede. Rentefradragsretten skal føres tilbage til niveauet fra før skattereformen i 1987.

Erhvervsskatter og afgifter

Erhvervsskatterne skal helt fjernes, hvorved Danmark vil blive et investeringsparadis for udenlandske virksomheder.

De forskellige lønsumsbidrag, tvangsbidrag til fonde (ATP, AER o.s.v) dansk erhvervsliv belastes af skal afvikles hurtigst muligt, hvorved konkurrenceevnen forbedres. Jo mindre det offentlige belaster den private sektor, jo flere virksomheder og arbejdspladser opnås.

Jordkat

For landbruget er jordkat en dårlig og dyr forretning. Statens skatteindtægt på jordkat er en lille milliard kroner. Statslige og kommunale skatter på produktionsjord skal afvikles, såvel som industrien ikke er pålagt en særlig skat på deres produktionsanlæg. Skat på landbrugets grundlæggende produktionsanlæg harmonerer ikke med, at landbruget samtidig støttes gennem en lang række udviklede tilskudsordninger.

MILJØPOLITIK

Principielt må den, der forurener, selv bære de fulde omkostninger ved at rense op efter sig og ved at holde op med at svine miljøet til, når

gældende love bevisligt er overtrådt. Man kommer i lang tid dog ikke uden om, at kampen mod røg, støj og møg vil koste mere offentlig administration og flere skatteyderpenge, når miljøredningen skal gennemføres med påkrævet hurtighed. Især må der sættes ind mod giftstoffer og langsomt nedbrydelige kemiske forbindelser i naturen. Livet i have, vandløb og søer må ikke dræbes.

Tempoet i løsningen af miljøopgaverne afpasses efter den aktuelle tilstand for borgernes økonomi, beskæftigelse, valutagæld og de internationale krav, der måtte komme. Miljøpolitikken må dog ikke misbruges til at socialisere produktionssektoren eller tilsidesætte den private ejendomsret til fordel for pressionsgrupper.

Det er vigtigt at være opmærksom på, at miljøproblematikken er en international opgave at løse. Her er det Danmarks pligt at bidrage til løsningen - ikke mindst ved i EF-regi at lægge pres på de tidligere kommunistiske lande, der igennem en årrække har svinet miljøet til i en grad, som er helt uforståelig for os. Her tænkes ikke mindst på de kraftigt forurenende brunkulsværker og udledningen af urensset spildevand i Østersøen - til skade for os alle.

Internationalt samarbejde er derfor den afgørende faktor i de vigtigste dele af forureningsbekæmpelsen, og en miljømæssig national enegang vil blot skade den danske konkurrenceevne.

BOLIGPOLITIK

Ejendomsrettens ukrænkelighed

Grundlovens § 73 om ejendomsret skal respekteres. Ingen ejendom skal kunne eksproprieres uden fuld erstatning. Kommunernes ret til at fortolke grundlovens bestemmelser om "almenvellet" skal begrænses.

Planlovgivning

Ejeren skal kunne bruge sin faste ejendom til hvad som helst inden for de rammer, der afstikkes af forureningslovgivningen, sikkerhedsforskrifter, fredningsbestemmelser og kontraktmæssige forpligtelser. Klare, konkrete, tungtvejende grunde skal foreligge, for at en myndighed kan afslå en ansøgning fra ejeren om, hvordan han vil benytte sin ejendom.

By- og landzonenloven samt lovene om landsregions- og kommunalplanlægning

kvæler folks eksistensmuligheder. Lovene skal derfor ophæves, så udvikling igen kan finde sted - også i landområderne. Naturligvis bliver resultatet heraf ikke urimeligt fritliggende byggeri. Omkostninger til veje, kloak og forsyning vi være den bedste regulator.

Natur- og bygningsfredning undgås i størst mulig udstrækning. Undtagelsesvis kan historiske bygningsværker såsom kirker, slotte m.v. fredes. De fleste foretagne fredninger skal kunne ophæves. For at skabe et frit marked uden offentlige indgreb skal det offentliges lovbestemte (for)købsrettigheder og tilbagekøbsforpligtelser bortfalde.

Sommerhuse

For at sikre, at den private ejendomsret kan gælde alle boligformer, skal det sikres, at offentlige myndigheder ikke må hindre, at sommerhuse beboes eller udlejes hele året. Sommerhuse skal også kunne ejes af selskaber. Alle bestemmelser, der regulerer, hvordan privat-ejede boliger anvendes, skal afskaffes.

Boligregistre

For at styrke boligejernes rettigheder skal de forskellige boligregistre meddele boligejerne, hvilke oplysninger de besidder.

Ejeren skal have mulighed for at gøre indsigelse, såfremt han mener, at der er fejl i oplysningerne. Det nuværende bygnings- og boligregister skal bringes i overensstemmelse med de faktiske forhold på den enkelte ejendom, således at oplysningerne umiddelbart vil kunne bruges som oplysningsgrundlag. I dag er dette register ubrugeligt.

Udstykning

Reglerne for udstykning skal forenkles og afbureaukratiseres.

Udstykning skal foregå ved, at ejendommens ejer giver meddelelse til tinglysningskontoret og betaler et gebyr for hver ejendom. Det offentlige Matrikelvæsen kan herefter nedlægges. Udstykning og opmåling udføres af private landinspektører.

Byggeri

For gøre det nemmere at påbegynde husbyggeri skal området liberaliseres. Tids- og pengekrævede papirarbejde skal fjernes - bortset fra absolut påkrævede bygningstekniske sikkerhedsforskrifter. Ved fri konkurrence styres boligernes indretning og størrelse af borgernes ønsker og økonomiske evner.

Folketinget skal sikre, at der ikke bygges flere rådhus eller kulturpaladser. Byggebranchen må indrette sig efter den produktion af boligbyggeri, der efterspørges og ikke holdes i live på et kunstigt niveau ved hjælp af forskellige statstilskudsordninger.

Boligmarkedet

Ejendomsformidlere skal være sagkyndige personer, der gennem uvildig ekspertbistand sikrer, at omsætningen af fast ejendom sker på et rigtigt grundlag, hvor forbrugerne kan være sikre på, eksperten er helt uafhængig af andre økonomiske interesser. Ejendomsformidlere må derfor vælge, om de ønsker at tilbyde en uvildig rådgivning eller blot være en forlængelse af finansielle institutioner. Valget bør utvetydigt fremgå for forbrugerne gennem præcisering af autorisationsordningen. Denne autorisation bør også indebære, at skødet skrives af ejendomsformidleren.

Vurderingssystemet

Der skal etableres et helt nyt "vurderingssystem", der indebærer, at der på den enkelte ejendom af eksperter fastsættes en grundtakst. Herefter skal der ske en automatisk regulering på basis af den EDB-registrering, der allerede i dag foretages. Herved fås et reelt billede af den enkelte ejendoms "værdi". Herefter ophører det offentlige vurderingssystem, og regulering af skattegrundlaget sker derefter via de EDB-oplysninger, der er i tinglysnings-systemet. Det nuværende vurderingssystem er præget af tåbeligheder og fyldt med pamperben samt politiske vennetjenester. Systemet bør snarest muligt afskaffes og erstattes af ovennævnte model, hvor det er den enkelte ejendoms skattetakst, der fastsættes på baggrund af den reelle værdi og ikke som en centralistisk skatteskrue. Der skal oprettes uvildige ankenævn med dommere som formænd og bestående af såvel grundejere som lejere samt eksperter.

Parcelhuse

Det er bedst for samfundet og den enkelte, når så mange familier, som ønsker det, kan bo i egen bolig. Det giver børnene langt bedre opvækstvilkår. Og det at være på afstand af andre husstande giver friere udfoldelsesmuligheder for hver families egen personlige livsstil. Ejerboligen medfører også langt større lyst og incitament både til investering og vedligeholdelse af boligen.

Ejerlejligheder

Ejerlejligheder er århundredets hidtil største sociale fremskridt i boliglovene. Det forbedres ved, at de lovmæssige begrænsninger i adgangen til udstykning i ejerlejligheder straks ophæves med virkning for alle landets ejendomme, og ved ophævelse af ejerlejlighedssektorens særavgifter. Ejerlejligheder bør skattemæssigt ligestilles med parcelhuse, således at der indføres standardfradrag også for ejerlejligheder.

Andelsboliger

Andelsboligbegrebet er en pseudo boligform. De seneste års offentlige tilskud til denne boligform har kun medført, at private bygherrer har kunnet opnå statstilskud som en del af deres fortjeneste. På grund af de store, offentlige tilskud har andelsboligformen som nybyggeri erstattet en stor del af det almindelige parcelhusbyggeri. Dette bør ændres. Der skal derfor ikke kunne ydes skatteydertilskud til disse boliger. Andelsboliger, som er etableret i den ældre boligmasse ved, at lejerne har overtaget ejendommene, skal umiddelbart kunne omdannes til ejerlejligheder for at skabe juridisk klarhed i ejerforholdet og for at undgå, at disse boliger handles med "store penge under bordet". Så længe man opretholder en kunstig prisansættelse, vil begrebet "penge under bordet" eksistere. Derfor bør der gøres endeligt op med denne kunstige boligform, og den bør erstattes med det kendte og juridisk veldefinerede begreb: ejerlejligheder. De andelsboliger, som er opført som andelsboliger, skal også kunne omdannes til ejerlejligheder. Det offentlige tilskud, der er givet til boligen, opgøres og indefryses som et rente- og afdragsfrit lån til Kongeriget Danmarks Hypotekbank. Dette lån forfalder ved ejerskifte.

Finansiering

Det traditionelt meget effektive danske realkreditsystem har ødelagt sig selv og er blevet gjort til politisk katebald med lånelofter, kreditbegrænsninger, snørklede særbegunstigelser og undtagelsesbestemmelser.

Realkredit

Det ideelle realkreditsystem er et system, der er totalt liberaliseret, hvor alle kan oprette udlånsvirksomheder, og hvor lånegrænser, låneformål og den solidariske hæftelse er ophævet.

Eneste krav skal være, at egenkapitalen er reel og ikke lånt kapital. På et sådant frit lånemarked vil forbrugerne frit kunne vælge den finansieringsform, der passer bedst. Det frie marked vil også give grobund for opvækst af helt nye låne/finansieringsprodukter for byggeri. På det frie marked kan låneinstitutterne frit vælge virksomhedsform. Forudsætningen er: at der skal gøres op med den solidariske hæftelse. Lånernes penge, egenkapitalen og reservefondene skal sikres. Et frit liberalt realkreditmarked er først muligt, når lånernes nuværende forpligtelser er sikret.

Selve tanken og princippet bag det oprindelige realkreditsystem er sundt. Derfor er det ikke nødvendigt uden videre at kassere det hele. Hertil kommer, at det ikke er muligt på meget kort sigt. Det kan alene gøres med fremtidig virkning, og da vil det være en menneskealder eller mere, før vi får danske bolig- og erhvervsjendomme udsaneret for "gamle" realkreditlån.

Fremskridtspartiet vil forbedre systemet; det er dog nødvendigt at tilvejebringe overgangsordninger af så lang løbetid, at ingen boligejere bliver sat på gaden.

Indtil en liberalisering af realkreditsystemet er gennemført, er det nødvendigt med klare og rene principper for, hvor meget og hvilken form for realkredit, der skal kunne placeres i den enkelte ejendom.

Erfaringerne har vist os, hvordan det nuværende system kan misbruges. Der er derfor brug for enkle og klare regler, som det er muligt at overholde. Særligt den solidariske hæftelse stiller skrappe krav til realkreditvirksomhedernes udlånspolitik og etik. Fremskridtspartiet vil på den baggrund arbejde for, at der gradvist indrettes et frit realkreditmarked gennem forslag, der skridt for skridt får den nuværende bureaukratiske lov afviklet og erstattet af et frit marked.

Lejelovsområdet

Den faste afgift for fjernvarme skal ikke indgå i den omkostningsbestemte leje i boligreguleringsloven. Det skal ikke være tilladt at have kollektive varmeregnskaber.

Over en kort periode (2-3 år) skal der være pligt til at installere varme-/varmtvandsmålere i alle lejligheder, der er omfattet af de to love. Udgiften til varme skal betales over huslejen.

Boligens pris bestemmes af udbud og efterspørgsel, altså af størrelse, kvalitet og belig-

genhed og ikke af tilfældigheder, støtteordninger og restriktioner, som tilfældet er blevet, fordi Folketinget har ødelagt og umyndiggjort forholdene for det forbrugsgode, som boligen er.

Lejen frigives over få år, men med uopsigelsesregler i bestående lejemål. Lejen skal være fri til individuel aftale mellem lejer og udlejer i alle fremtidige lejemål (nye lejemål). Lejere, som på grund af lejens frigivelse, får pålagt huslejestigninger, som familiens økonomi ikke kan bære, vil i en overgangsperiode kunne modtage boligstøtte individuelt.

Almennyttige boligselskaber

De umådeholdne milliardtilskud og offentlige garantier til de socialdemokratiske boligforetagere har forkludret og fordyret byggeriet og er derfor en hovedårsag til boligproblemerne. Alle skatteydertilskud til disse boligselskaber afskaffes derfor over en kort periode. Selskaberne bliver herefter nok nødt til at sælge titusindvis af deres lejligheder til nutidens virkeligt sociale boligform (ejerlejligheder). Lejerbeskyttelse mod opsigelse bevares som i eksisterende lejemål.

Ankenævn

Det er uacceptabelt, at lejere i sociale boligselskaber ingen klageadgang har over deres huslejeafstættelse. Lejerne i den almennyttige sektor på dette område bør ligestilles med lejerne i den private sektor. Formålet for de almennyttige sociale boligbyggerier er at være til for lejerne. Dette overholder de ikke, i de fleste tilfælde handler de til fordel for sig selv. I mange tilfælde kan lejere i socialt boligbyggeri ingen vegne komme med berettigede klager. Dette afspejles af, at de almennyttige selskaber af deres lejere opfattes på samme måde, som boligejerne opfattes af lejerne i den private sektor.

Lejerne i private ejendomme har i øjeblikket en langt bedre retsbeskyttelse end lejere i almennyttige boligbyggerier. Lejere i private ejendomme kan henvende sig til huslejenævnet, hvorimod lejere, der bor i en tilsvarende ejendom lidt længere nede ad gaden rent retsligt ikke har mulighed for at henvende sig nogen steder.

Boligstøtte

Det er påkrævet med et nyt system for beregning af boligstøtte. Den nuværende lov, hvor boligstøtte gives efter skematiske regler, bevir-

ker, at specielt almennyttige boligselskaber har mulighed for at bygge alt for dyrt og overvælde for høje huslejer på det offentlige i form af boligsikring. Boligsikringsordninger tvinger den ene skatteyder til at betale for naboens bolig.

Tildeling af boligstøtte skal ske efter individuel vurdering baseret på husleje, familiens størrelse og økonomi. Det bliver mere retfærdigt, og der kan tages individuelle hensyn, så ingen falder imellem to stole som f.eks. ved skilsmisse eller lignende. Ændringen vil medføre væsentlige besparelser, idet udgifterne til boligstøtte er steget mere end noget andet de seneste år, hvilket bl.a. skyldes, at de sociale boligselskaber spekulerer i systemet. Derfor skal hele boligsikringssystemet ændres, således at der fremover ikke skal gives tilskud til mursten, men til personer. Det betyder, at boligsikring ydes efter individuelle kriterier, hvor der tages hensyn til familiens størrelse, økonomi og huslejens højde. Disse regler var også gældende før 1968. Der skal kun kunne ydes boligsikring til den rene husleje.

Boligyldelse til pensionister

De pensionister, der kan få boligydelse, har nogenlunde ensartede indtægter. Derfor er det ikke så problematisk at give støtte efter skemaer regler som tilfældet er for boligsikring. Der bør dog foretages visse justeringer.

Erhvervslejelov

Den nuværende erhvervslejerereguleringslov ophæves. Den frie aftaleret skal genindføres. En aftale skal være en aftale. At lade en offentlig myndighed fastsætte priser er socialisme.

SOCIALPOLITIK

Den såkaldte velfærdsstat

På de offentlige udgifters vildmark er det dyreste enkeltområde de skatteyderpenge, som uddeles til påståede sociale formål.

Fremskridtspartiet er enig i, at skatteyderne uden smålighed skal bistå dem, der har behov for hjælp. Men de mange millioner kroner, som det nuværende system sluger, skal nedskæres betydeligt.

Hurtig hjælp er mangedobbelt hjælp. Bureaukratisk hjælp er langsom hjælp og derfor ofte dårlig hjælp. Bureaukratiet skaber sociale

tilfælde og ikke social fremgang i rimeligt omfang.

Det høje skattetryk er en del af ondets rod. Når man belastes af skattevæsenet, forsvinder hæmningerne mod at belaste socialadministrationen, og når der skal to indkomster til at slæbe penge sammen til skatten, forsvinder den private hjælpsomhed. Da indkomstskatten ikke var nogen særlig byrde, levede familien af én indtægt. Nu om dage må den leve af to halve, og familien har derfor ikke mere overskud til at hjælpe, hvor der i omgivelserne er behov for hjælp. Alt dette har så ulykkeligvis spoleret den almindelige indstilling. Langt de fleste har i dag en helt anden holdning end tidligere generationer. Det er mere bekvemt for den enkelte blot at vige uden om solidarisk venne-, nabo- og familiehåndsrækninger og henvise til, at det må det offentlige tage sig af. Tidligere tiders næstekærlighed er i vor fortravlede hverdag blevet til isolation over for andres problemer.

Hvor god en sociallov, vi har i Danmark, hænger sammen med, hvor fornuftig en økonomisk politik, der bliver ført. Den afgør ganske enkelt, hvor megen hjælp der bliver mulighed for på noget længere sigt. Hvad enten man kan lide det eller ej, undgår man ikke i virkelighedens verden at godtage, at hvad stat, amt og kommune kan yde til sociale formål bestemmes af, hvor meget dansk produktionsliv fremstiller.

De samme penge kan ikke bruges to gange. De midler, der er brugt f.eks. til u-lande eller kulturstøtte, kan ikke anvendes til at hjælpe handicappede eller ældre. Også inden for socialområdet må man få pengene derhen, hvor der virkelig er trang til dem. Man må stærkt modvirke, at Danmark udvikler sig til et land, hvor de snedige i årevis lever i luksus på bekostning af de medborgere, som knokler dag ud og dag ind. Det er også vigtigt, at hjælp kun ydes på basis af den bistandssøgendes aktuelle situation, men uden skelen til årsagen.

Både af menneskelige og økonomiske grunde er det væsentligt, at de sociale klienter i den arbejdsdygtige alder kommer i en beskæftigelse, de kan klare, i stedet for at blive spist af med et pengebeløb, som de passivt modtager uden til gengæld at skulle præstere nogen modydelse.

Fremskridtspartiets socialpolitik bygger derfor på en grundlæggende sontring mellem de arbejdsdygtige på den ene side og ældre, handicappede og syge på den anden. Til den første

gruppe er arbejdsanvisning hovedmidlet til en selvstændig tilværelse. For den anden gruppe må det offentlige sikre deres indkomst.

Folkepension

Folkepension skal være ens for alle, og loven om folkepension bør være letforståelig. Den må ikke straffe ægteskab eller den, der gør en ekstra indsats eller gennem et langt liv har betalt til egen pension eller anden opsparing. De nuværende folkepensionssatser er alt for lave i forhold til andre befolkningsgruppers indtægtsniveau.

De offentlige ansattes særpension

Efter en overgangsperiode skal offentligt ansatte have pensionsvilkår som andre. Ligestilling skal også gælde folketingsmedlemmer, borgmestre, ministre, balletdansere og militærpersoner.

Nuværende og umiddelbart forestående tjenestemandspensioner bevares.

Førtidspensionering

Efterløn o.l. nedsætter ikke arbejdsløsheden. Den skal ikke begunstige offentligt ansatte eller andre grupper, men alene ydes på grundlag af, om den pågældende er for nedslidt til at fortsætte arbejdslivet.

Handicappede

Invalidepensionsreglerne ændres, så der kommer sagsafgørelse inden 2 uger. Invalidepensionen bør ofte være åremåls pension. Det må påses, at invalidepension ikke gives til arbejdsduelige personer, men at disse henvises til at tage arbejde. Og de skal have let ved at få arbejde ved, at der føres en overbeskæftigelsespolitik, og at handicappede får fortrinsret til arbejdspladser, de kan klare. Offentlig støtte bør udbetales til mange af disse jobs.

Sygeløn

Det offentlige overtager pligten til at udbetale sygedagpenge efter 5 sygedage. Lønmodtageren bekoster selv de første tre dage, mens arbejdsgiveren betaler de følgende to sygedage. Hovedsynspunktet må altså være, at arbejdsgiveren alene skal betale vederlag for den arbejdskraft, han køber. Når arbejdskraften på grund af sygdom ikke er til stede, er dens betaling en sag for samfundets socialsystem - ikke for den arbejdsgiver, som typisk også skades af sygdomsfraværet.

Det almindelige sociale sikkerhedsnet

Konkret nød afbødes med individuel bistand tilpasset situationen i den pågældende husstand og ikke dirigeret af lovparagraffer og cirkulærer.

Afgørelserne træffes af bistandskonsulenter, der er fortrolige med klienternes eget miljø.

Bistandskonsulenterne virker helt suverænt inden for det enkelte distrikt med faste halv-månedlige beløb til rådighed.

Bistandskonsulenterne samarbejder med distriktets læger, hjemmehjælpere, sygehuse, skoler, institutioner, særforsoget o.s.v.

Socialindkomst

Socialindkomstlovgivningen ophæves. Det er nemlig fejlagtigt at tro, at den enkeltes sociale behov kan findes på basis af et tal, som EDB-maskinerne udspyr, og det endda på grundlag af oplysninger fra en fortid, der forlængst kan være uaktuel.

Adoption

Ægtefæller, der begge er mellem, 25 og 50 år, skal kunne adoptere børn uden de omfattende papirformaliteter, der nu er knyttet til alle adoptionssager. Uanset barnets tro eller nationalitet.

Daginstitutioner

Daginstitutioner overgår i vidt omfang fra at være offentlige institutioner til private børnehaver og private hjem, så hensynet til børnene sættes over hensynet til særinteresser. Det skal ikke længere være mindre fordelagtigt, at en af forældrene passer børnene, end at de begge har erhvervsarbejde og overlader samfundet til at tage sig af børnepasningen.

Også fritidshjem privatiseres. De drives langt mere samfundsnyttigt af f.eks. idrætsklubber, spejderbevægelser, hobbyentusiaster, religiøse menigheder el. lign.

Børnetilskud

Børnetilskudsordningen afskaffes. Men sociale bistandsbeløb vil naturligvis typisk være størst for børnefamilier.

Børnehjem

Børn bør vokse op i private familiers hjem. Når det ikke er forsvarligt at lade forældrene have et barn hos sig, foretrækkes derfor adop-

tioner og plejeforhold fremfor døgninstitutioner.

Slægtninge og familiens venner skal normalt have fortrinsret som plejeforældre fremfor "professionelle" plejefamilier.

Abort

Frivillig, ikke-lægelig indikeret abort og sterilisation betales af den enkelte. Kun i absolut socialt betingede forhold kan det komme på tale, at det offentlige helt eller delvist dækker omkostningerne. Aborter foretages normalt ambulant af speciallæge inden niende svangerskabsuge og ellers på sygehuse.

SUNDHEDSPOLITIK

Sygehuse

Det offentlige skal betale for alle udførte sundhedsbehandlinger undtagen plastiske operationer, ægtransplantationer, sterilisationer, aborter, der ikke er lægeordnede og andre behandlinger, der ikke er strengt lægeligt begrundede.

Hospitalerne skal være selvstændige, private økonomiske enheder, der skal fungere på almindelige forretningsmæssige vilkår.

Hospitalerne skal kun modtage tilskud fra det offentlige i form af styk-prisfinansiering og ikke gennem ukritiske, direkte driftstilskud. Offentlige driftstilskud fjerner tilskyndelsen til at fungere effektivt og omkostningsbevidst. Herefter vil det eneste offentlige engagement i forbindelse med udførelsen af sundhedsydelser være køb af ydelser udført af uafhængige hospitaler på et konkurrerende marked.

De eneste indtægter fra det offentlige, der kan komme på tale, er, at det offentlige tilføjer hospitalsvæsenet stykvis betaling for sundhedsydelserne. Derved kan små, lokale sygehuse bevares, såfremt befolkningen vælger at benytte dem.

Enhver institution med medicinsk uddannet personale skal have lov til at udbyde sundhedsydelser. Der skal ikke indføres brugerbetaling inden for sundhedsområdet, uden at den ledsages af direkte skattelettelser.

Bevillingssystemet

I den offentlige sundhedssektor er der ingen tilskyndelse til at yde den bedst mulige og mest effektive behandling. Finansierings- og bevil-

lingssystemet er et væsentligt element til den ringe produktivitet og dårlige ressourceudnyttelse.

I det eksisterende rammebevillingssystem er der ingen krav om, hvor mange patienter, der skal behandles, men bevillingsrammerne skal overholdes, og derfor vil sygehusledelsen let opfatte patienterne som omkostninger, der 'æder' bevillingerne.

Hvis det enkelte sygehus behandler 'for mange' patienter, er der risiko for, at sygehuset overskrider budgettet. Ventelisterne opstår pga. denne bevillingsform. Ved at nedprioritere de operative behandlinger kan der fremkaldes et 'patientpres' mod politikerne med bøn om flere ressourcer.

Stykprisfinansieringssystemet

Stykprisfinansieringssystemet har en langt bedre ressourceudnyttelse. Ved stykprisfinansieringssystemet får sygehusene betaling i forhold til antallet af behandlinger, hvorfor hver patient opfattes som en indtægt, og der opstår en direkte tilskyndelse til at operere flest muligt, så effektivt og så hurtigt som muligt.

Da behandlingsstedet er valgfrit, vil der opstå konkurrence mellem sygehusene. Sygehuse, der behandler hurtigt og effektivt, yder en god service m.v., får flest patienter (indtægter). Det modsatte gælder for sygehuse, der yder langsom, ineffektiv og dårlig behandling. På den måde er der etableret en direkte tilskyndelse til at behandle flest muligt, bedst muligt.

Sygesikring

Den eksisterende offentlige sygesikring giver ikke tilskyndelse til at sikre, at ydelserne i sundhedssektoren bliver udført til lave omkostninger og med høj kvalitet. Alle hindringer for private sygeforsikringer skal fjernes. Befolkningen skal derfor også have frihed til at supplere det foreslåede offentligt finansierede styk-pris-system med private forsikringer. Privat sygeforsikring kendes allerede i dag, hvor over en million danskere har tegnet privat supplerende sygesikring.

De enkelte forsikringselskaber vil få en stor tilskyndelse til at sikre, at omkostningerne i forbindelse med sundhedsydelser er lave. Den tilskyndelse har den offentlige sygesikring ikke i dag, og derfor er der ingen kontrol med omkostningerne.

Sygesikringen skal på længere sigt overgå til et forsikringsprincip.

Det offentlige beholder finansieringsansvaret, men borgerne bør tegne sygesikring hos private forsikringselskaber.

Apoteker og lægemiddelsalg

Forbrugerne vil få store fordele af fri konkurrence på apotekerområdet. Det frie marked vil tvinge apotekerne til at holde omkostningsniveauet så lavt som muligt. Det vil bl.a. få betydning for den geografiske placering af apotekerne og forretninger med apotekerudsalg. Apotekerne må placere sig der, hvor kunderne er. Det eneste krav, der skal gælde til etablering af apoteker, er, at der på apoteket er minimum én ansvarlig ansat eller ejer med en farmaceutisk uddannelse. Der skal ikke eksistere nogen offentligt bestemte udligningsordninger mellem apotekerne.

Hvis et apotek bliver drevet dygtigt forretningsmæssigt med stor omsætning og stort overskud, skal overskudet tilfalde ejeren/ejerne af apoteket og ikke andre apoteker. Udligningsordningerne betyder, at apoteker, der drives dygtigt forretningsmæssigt må aflevere store andele af deres overskud til dårlige og ineffektive apoteker. Denne ordning fjerner tilskyndelsen til at drive apoteket med lave omkostninger og god kundeservice. Derfor skal udligningsordningen afskaffes.

Der skal være fri prisdannelse på lægemidler. Priserne på lægemidler skal således fastsættes af det frie marked og ikke af Sundhedsstyrelsen og Danmarks Apotekerforening i fællesskab. De høje priser på medicin skyldes, at der ikke hersker fri konkurrence på salg af medicin. Det skal være muligt at købe medicin langt flere steder. Der skal ikke være priskontrol og/eller apotekeravancer bestemt ved lov. Forbrugerne skal betale salgsprisen for lægemidler. Hvis der overhovedet er behov for, at det offentlige skal yde tilskud til medicin, er det et socialt anliggende og ikke et spørgsmål for sundhedsmyndighederne og apotekerne. Hvis man ikke har penge til at købe de fornødne lægemidler for, er det et socialt problem og ikke et sundhedspolitisk problem. Det forhold, at der i samfundet er personer, der ikke har råd til at købe lægemidler, skal ikke misbruges til at ødelægge lægemiddelmarkedet for alle andre forbrugere. Derfor skal der ikke ydes offentlige tilskud til lægemidler. Offentlige tilskud til lægemidler skal afvikles. De besparelser, der opstår ved bortfaldet af de offentlige lægemiddeltilskud, skal bruges til indkomstskattelettelser.

Avancerne på medicin vil reduceres ved fri konkurrence, hvorved medicin vil blive meget billigere. Apotekerne skal ikke kompenseres for det indtægtstab, de udsættes for, når deres monopolstatus ophæves. Apotekerne må yde en service, prispolitik, kvalitetspolitik etc., som kunderne finder tilfredsstillende og derfor vil efterspørge.

Tandlæger og speciallæger

Befolkningen skal have helt fri adgang til valg af tandlæger og speciallæger. Henvendelse til speciallæger bør ikke udelukkende foregå efter henvisning fra almindeligt praktiserende læge.

Tandlægeområdet er allerede i dag kendetegnet ved udpræget grad af styk-prisfinansiering. Speciallæger skal som resten af sundhedssektoren overgå til styk-pris-finansiering. I dag finansierer forsikringsordninger delvist ydelser hos speciallæger og tandlæger.

Lægeforsikringer

Antallet af fejlbehandlinger reduceres bedst ved, at læger tegner ansvarsforsikringer frem for nu, hvor man forsikrer patienterne. Lægens betaling af varierende forsikringspræmier vil være det bedste incitament til nedbringelse af fejlbehandlinger.

UDDANNELSESPOLITIK

Alle uddannelser bør være en naturlig del af den private sektors aktiviteter. Både af ideologiske, økonomiske og praktiske grunde ønsker vi et privat uddannelsessystem med finansiering fortrinsvis fra det offentlige. På det ideologiske plan er der al mulig grund til at frygte enhver centraliseret kontrol af udbredelse af viden, idet ethvert system vil søge at udbrede den "rigtige" lære.

Uddannelsessektoren udgør i dag en meget betydelig del af den offentlige sektor. Skatyderne betaler årligt enorme milliardbeløb for en uddannelsessektor, de færreste er helt tilfreds med. Befolkningen har mange klagepunkter, lige fra utilfredshed med undervisningsniveauet i folkeskolen til utilfredshed med lærerne på universiteterne. Fejlen skyldes den måde, hvorpå uddannelsessystemet er opbygget og finansieret.

Det danske uddannelsessystem har i de sidste ti år gennemgået en mængde forsøg og eksperimenter af pædagogisk art. Uddannelses-

sektoren er i samme periode blevet mere og mere statsstyret, og dermed er de enkelte skolars indflydelse faldet væsentligt. Samtidig er elevernes, og forældrenes reelle indflydelse blevet minimeret.

Uddannelsessektoren og markedskræfterne

Uddannelsessektorens problemer skyldes ikke manglende ressourcer, men derimod at markedskræfterne er sat ud af spillet på området.

Til et frit land hører frie uddannelser. Adgangen til at oprette og drive frie uddannelsesinstitutioner, herunder også privatejede uddannelsessteder, skal gives helt frit. Kredse, der ønsker at oprette en uddannelsesinstitution, skal ikke hindres deri af krav om depositum eller af "geografiske enheder". Kun der ved opfyldes grundlovens § 76 om fri undervisning.

Strukturen i hele uddannelsessystemet skal ændres, således, at det ikke er på den offentlige sektors og politikeres initiativ, der handles. Det skal være forældre, elever og studerende, som gennem frie valg på et frit marked bestemmer, hvilken uddannelsesinstitution, der skal overleve, og hvilken der skal forlade markedet.

Brugerstyring skabes ved, at man indfører frit valg af uddannelsesinstitution samt en finansiering, der er afhængig af antallet af elever/studerende. Dette kaldes for "billet"-systemet.

Produktionen af ydelsen (uddannelsen) skal skilles fra finansieringen. Det vil sige, at det offentlige beholder finansieringsansvaret, og dermed garanterer, at alle har fuldstændig fri adgang til uddannelse. Til gengæld skal de enkelte uddannelsesinstitutioner være selvstændige (private) enheder.

Det vigtige ved denne ændring er, at magten over systemet overføres til brugerne, når de kan vælge mellem flere tilbud på markedet. På længere sigt bør det tilstræbes, at private skoler, gymnasier, universiteter etc., oprettes (eller skabes ved privatisering) og dermed kan overtage markedsfunktionerne.

Billet-systemet er ikke ensbetydende med en forringelse af vilkårene for de ansatte i uddannelsessektoren. Den øgede frihed, systemet giver både fagligt og økonomisk, vil skabe nye muligheder for at gøre arbejdet mere attraktivt.

Når vi ønsker en radikal omlægning af ud-

dannelsessystemet, er det rammevilkårene (hvordan institutionen skal ledes og finansieres), vi tænker på. Af de få, centrale krav, Fremskridtspartiet vil tage stilling til, kan f.eks. nævnes følgende:

- Forældrene har fortsat ansvaret for at efterleve undervisningspligten. Hvor og hvordan børn får undervisningen, er dog forældrenes ansvar.

- Undervisningspligten skal starte ved det 6. år (mod nu 7. år).

- Alle uddannelser skal indeholde eksaminer, når der er tale om offentligt finansierede/delfinansierede uddannelser. På videregående uddannelser udvides eksamenskravet til også at være stopprøver.

- Der sker ingen favorisering af boglige uddannelser på bekostning af praktiske.

Den pædagogiske standard bør underlægges de enkelte skoler, det vil sige brugerne. Det er brugerne det drejer sig om. Det, der tæller, er reel høj undervisningsstandard og ikke højtidelige erklæringer eller formalistiske krav. Det er varen, ikke reklamen, der er sagen. Kun markedskonkurrence giver optimal pædagogisk standard.

Billet-systemet er ikke en egentlig privatisering af skolesystemet. Forslaget indebærer heller ikke som nævnt af kritikere, at de gode uddannelser kun vil blive tilgængelige for de rige.

Billet-systemet fungerer på den måde, at forældrene/den studerende hvert år modtager et værdipapir - en "billet" - fra det offentlige, lydende på barnets/den studerendes navn. Dette accepterer uddannelsesinstitutionen som betaling, eventuel delvis betaling, for uddannelsen i det pågældende år. Institutionen får pengene ved at indløse værdipapiret hos staten. Billetten har et fast pålydende beløb, som er bestemt ud fra et landsgennemsnit. Koster uddannelsesinstitutionen mere, må forældrene/den studerende betale merprisen. Koster uddannelsen mindre end det pålydende på billetten, beholder skolen det overskydende beløb.

Fordelene ved billet-systemet er, at forældrene og eleven sammen vurderer *kvalitet og pris*. Vækst i elevantallet er til stor fordel for de omkostningsbevidste institutioner, idet de herved øger deres overskud. Der vil opstå en skarp konkurrence om eleverne. Billetten er elevens/ den studerendes trumfkort overfor skolerne. Et frit valg betyder, at eleven kan fravælge den dårlige eller for dyre skole. Eleverne gi-

ves endvidere mulighed for at betale for ekstra kvalitet.

Uddannelsesinstitutionernes indtægter vil komme til at stå i direkte forhold til antallet af elever på skolen. Ingen kan få "ekstra" bevilninger fra det offentlige. Institutionerne må tilpasse indtægter med udgifterne. Alle udgifter, lærerlønninger, bøger, bygninger o.s.v. indgår i billetprisen.

Hvert år udregnes der en ny billet-pris på baggrund af et gennemsnit i de offentlige skoler. I prisen er ikke alene omkostningerne ved selve undervisningen, men også omkostningerne til vedligeholdelse, bygninger, sportsanlæg, lønninger, efteruddannelse af lærerne, pensioner og anden administration. For specialundervisning, handicapundervisning og lignende udregnes der særskilte priser.

Dereguleringen af skolerne bør også omfatte undervisningens indhold, sådan at de eneste krav, der stilles, er de, der sikrer, at offentlige midler bruges på det, de var beregnet til: Nemlig relevant og god uddannelse af høj kvalitet.

Som skolesystemet er i dag, er der ingen, der ved, hvad skoleuddannelse koster. Der er ikke noget forkert i, at der sættes en pris på offentlige ydelser. Ligesom vi som forbrugere kender prisen, inden vi handler, skal vi også kende prisen på en skoleuddannelse.

Ledelsesstruktur

Uddannelsesinstitutioner bør ledes af en kompetent bestyrelse bestående af brugerne, ledelsen og personalet. I gymnasiet, på handelsskoler, erhvervsskoler og de højere uddannelser skal tillige indgå repræsentanter for erhvervslivet.

Fra det 6. til det 15. år gennemføres 9 års skolegang. Der skal ikke længere tilbydes offentlig børnehaveklasse.

Fra det 15. til det 18. år tilbydes 3-årige uddannelser på gymnasium, handelsskoler eller erhvervsskoler.

Fra det 18. år tilbydes videregående uddannelser.

Ovenstående er en gennemsnitsvurdering. Enkelte elever vil med fordel kunne springe år over eller vente år. Andre vil holde pause i forløbet og vende tilbage. Der skal være høj grad af frihed til at lave individuel tilpasning.

Folkeskolen finansieres med den nævnte billet-ordning. Der er frit valg mellem alle typer folkeskole/privatskole/friskole og beløbet er det samme.

De 3-årige uddannelser finansieres ligeledes

med billet-systemet. Også her er der tale om frit valg af uddannelsesinstitution. En 3-årig uddannelse er fortsat et tilbud til alle. Skolerne skal kunne opkræve depositum for deltagelse og/eller for udleverede materialer. Kun beståede eksaminer giver refusion af depositum.

Videregående uddannelser er ikke et tilbud til alle. For de personer, som består optagelsesprøver, vil der være offentlig finansiering - gennem styk-pris-systemet - af bygninger og lærerkræfter, hvorimod uddannelsesmaterialer m.v. er for de studerendes egen regning.

Gymnasier

Gymnasieskolen skal fortrinsvis være for personer, der siden skal fortsætte på videregående uddannelser. De enkelte gymnasier skal alle være selvstændigt økonomiske enheder, udelukkende finansieret med billet-systemet.

Gymnasieskolerne skal have udpræget frihed til selv at tilrettelægge, hvilke specialer de vil tilbyde. Det kan være idrætsgymnasier, fiskegymnasier, handicapgymnasier o.s.v.

Erhvervsuddannelserne

Handelsskolen skal dels være for afsluttet, kortvarig handelsuddannelse og dels forberedelse for videregående handelsuddannelser. Også handelsskoler skal være selvstændigt økonomiske enheder, finansieret med billet-systemet. For erhvervsskolerne skal der være tale om korte, afsluttede erhvervsuddannelser. Skolerne og uddannelsernes indhold skal i større grad være under indflydelse af erhvervslivet. Skolerne skal samarbejde med arbejdsmarkedsuddannelserne (AMU) om bedre udnyttelse af bygninger, lærere og uddannelsesudstyr. Men modsat AMU-uddannelserne, der skal finansieres helt af arbejdsmarkedets parter, og derefter kaldes VRU - Virksomheds Relaterede Uddannelser, så er erhvervsuddannelserne også omfattet af billet-systemet. Også samarbejde mellem handelsuddannelserne (HHX) og højere teknisk eksamen (HTX) bør udbygges. Alt for mange ressourcer går i dag tabt som følge af for lidt samarbejde mellem tekniske skoler, handelsskoler og AMU-centre - det skal ændres.

Universiteter og højere læreanstalter

De videregående uddannelser skal som en del af frigørelsen af uddannelsessystemet fra sta-

tens favntag ikke længere styres af det offentlige. Finansieringen skal kun i mindre grad hvile på offentlige midler.

De forskellige uddannelsesinstitutioner skal være selvstændige enheder. Til finansiering kan der være fire hovedkanaler. For det første billet-systemet fra en del studerende. For det andet betaling fra studerende, som selv vil betale. For det tredje forskningsindtægter, og endelig for det fjerde sponsoraftaler.

For hver videregående uddannelse udmeldes et årligt antal studiepladser med offentligt betalt billet-pris. Studerende, der ønsker at være omfattet af ordningen, skal gennem optagelsesprøver kvalificere sig til optagelse. Derudover må uddannelsesinstitutionerne selv afgøre, hvor mange, til hvilken pris og med hvilke forudsætninger man i øvrigt vil optage studerende.

I forhold til i dag vil der ske en kraftig reduktion af offentligt betalte studiepladser, ligesom en række uddannelser slet ikke vil have nogen egentlige billet-pladser.

Billetten gælder kun bygninger, lærerkræfter og inventar/laboratorieudstyr. Undervisningsmaterialer m.v. er for den studerendes egen regning.

Forskning

Forskning er ikke en offentlig opgave. Derfor skal den offentligt betalte forskning reduceres til et minimum. Uddannelsesinstitutioner og andre forskningssteder må gennem kontraktforskning og/eller sponsoraftaler sikre indtægter.

Erhvervslivets formål med forskningen er at gøre nye opdagelser tilgængelige for forbrugerne hurtigst muligt. Kun herved tjener virksomheden sin investering i forskningen hjem.

Fritidsundervisning

Det offentlige skal ikke deltage i finansieringen af nogen form for fritidsundervisning. Aftenskole, efteruddannelse, o.s.v. må ske for den studerendes egen regning, eller med betaling fra andre ikke-offentlige kilder. F.eks. kan megen efteruddannelse betales af arbejdsgivere og/eller fagforeninger. Højskoler er i denne forbindelse at regne som fritidsundervisning, med mindre de udbyder nogle af de nævnte uddannelser med billet-finansiering.

KULTURPOLITIK

Levende og inspirerende åndsliv skabes ved egen, selvfinansieret indsats. Ikke gennem statsformyndernes censur og offentlige tilskud.

Dette betyder blandt andet, at Statens Kunstfond nedlægges, at det offentlige stort set stopper kunstindkøb, udstillingsstøtte o.lign. og holder sig helt udenfor film og teater.

Voksne skal frit kunne vælge, hvilke kulturudøvelser de vil have, men vel at mærke når de selv betaler prisen for ydelsen.

Ytringsfrihed

Civilisationens grundpille er, at den enkelte reelt og formelt frit kan fremføre sine synspunkter. Dette lever Danmark langt fra op til. Flygtningedebatten er det mest iøjnefaldende eksempel på dette - blandt mange andre (som for eksempel Sydafrika, boligudlejere og tysker-sommerhuse).

Eneste indskrænkning i den frie adgang til at fremføre meninger skal være, at notoriske usandheder skal dementeres og i grove tilfælde også straffes.

Etik

Religion og moral er den enkeltes privatsag. Kirken frigøres fra statslig styring. Det sikrer, at menighedsrådene overtager det fulde ansvar for alle udgifter og indtægter.

Ophavsret

Ophavsretssystemet er gået over gevind og er forældet i sin grundopbygning. Det hæmmer urimeligt livsudfoldelse for den almindelige borger og skal derfor revurderes med henblik på nedtrapning.

Biblioteker

Bibliotekerne dækker ikke længere så store sociale behov som for nogle slægtsled siden. Gennem lånerbetaling skal de almindelige biblioteker hvile i sig selv, også udlån af grafik, videobånd og grammofonplader. Alt, hvad der ikke direkte har med biblioteksdrift at gøre, fjernes i al fald fra den offentlige finansiering.

Radio og TV

Enhver, der kan skaffe bølgelængde, må for egen regning drive fjernsyns- og/eller radiovirksomhed, med eller uden reklamer og/eller

dekodere, ganske som det passer vedkommende inden for lovens almindelige rammer.

Over 5 år afvikles Danmarks Radio som statsinstitution, med langt mindre personale, hvor alsidighedsprincippet og upartiskhed håndhæves.

Radio- og tv-licensen ophæves. Finansieringen af radio og TV sker ved reklamer, betalings-TV, sponsoraftaler, dekodere og lignende.

Aviser

Pressen fratages skatteyderhjælpen via portotakster, momsfrihed, statsstøtte, statsbetalt journalistuddannelse og støtteannoncer betalt af offentlige midler.

RETSVÆSENEN

Lovjunglen

Lovgivning og retvæsen fastlægger de restriktioner, som afgør, hvad staten og dens indbyggere har ret til at foretage sig over for andre. Vildniset af paragraffer er her en alvorlig trussel mod retssikkerheden. Den svulmende lovsamling skal udtyndes meget, meget stærkt. De tilbageblevne regler udformes, så de umiddelbart forstås af dem, der pålægges pligter. Grundindstillingen skal være, at det offentlige ikke er en forbudsmaskine, men en serviceindretning for den enkelte borger. Enhver må leve, som han/hun nu engang finder bedst, når andre ikke generes væsentligt derved.

Selv når de udviklede regler er udtænkt ud fra sociale hensyn, bliver virkningen desværre oftest, at bestemmelserne fortrinsvis går ud over samfundets svageste stillede, som ikke har mulighed for eller evne til at overskue eller indrette sig efter en svært tilgængelig lovgivning. Forståelighed og enkelthed i lovgivningen er at foretrække frem for en milimeterretfærdighed, der kun gør lovene mere uoverskuelige.

Hvis medierne eller lignende angriber noget for at være såkaldte huller i loven, står politikerne i kø for at "stoppe" huller. Efterhånden er lovene fyldt med så mange hovsaændringer ophobet gennem årene, at de er helt uoverskuelige og må gøres til genstand for et væld af fortolkninger, fordi den helt konkrete situation, der i sin tid førte til lapperierne, forlængst er glemt. Kun de snedigste kan manøvrere ud og ind mellem de nye "huller", som således opstår. Ved at afskaffe paragraffer i titu-

sindevis, vil Fremskridtspartiet ophæve hele denne forargelige trafik.

Strafinflationen

Vi bekæmper den autoritære tendens med opkriminalisering af betydningsløse småovertrædelser over for det offentlige, f.eks. undladelse af indsendelse af skemaer til tiden, dyneløftebestemmelser, klapjagt på initiativtagere etc. Jo færre love, des færre lovovertrædelser.

Politi

Politiet skal sikre, at fredelige borgere kan færdes trygt overalt i Danmark uden angst for overgreb mod deres liv, legeme og ejendom. På de områder skal politiets arbejdsvilkår lettes.

De begrænsede kræfter, som er tildelt politikorpset, skal ikke længere ødes væk på incasso-virksomhed, statistikudfærdigelse, service til forsikringssekskabers rutine, som andre kan klare, eller andet, som bevirker, at det egentlige politiarbejde må forsømmes.

Kriminel lavalder

Den kriminelle lavalder nedsættes til 14 år.

Christiania, BZ'ere og lignende

Christiania nedlægges og hård retshåndhævelse sættes ind for at fjerne tilsvarende lovbrudere, som banderne af BZ'ere, rockere og andre selvtægtsfolk.

Fængsler

Velfærdssamfundets fangebehandling med forsorgssekretærer, præster, psykologer, fritidspædagoger og lignende forstumper mange forbrydere. De indretter sig på, at alt kommer flyvende til dem uden egen indsats. Og skatteyderne betaler gildet for disse kriminelle, mens ofrene alt for ofte glemmes.

Fremskridtspartiets standpunkt er her, at fængsler skal være fængsler - og ikke narkohuler, hvor lovovertræderne særforståes og går og kommer, næsten som det passer dem. Samfundstjeneste, elektronisk overvågning og andre fængselsalternativer udbygges. Isolationsarrest over for varetægtsfanger og strafafsonere er nødvendig, og ikke et onde, som det af og til hævdes.

Dommere

Dommerstanden skal i højere grad rekrutteres fra kredse med kendskab til og forståelse for almindelige menneskers hverdagsforhold end fra Justitsministeriets embedsmandscirkler.

Embedsmandsapparatets kontrol- og magtbeføjelser indskrænkes væsentligt. Utidigt kiggeri i den enkeltes forhold har i øjeblikket alt for gode kår. Teknokrater og specialister har nemlig gennem årene taget initiativ til det ene indgreb efter det andet, hvor politikerne har været alt for svage og slappe til at modstå presset fra dem. Det magt- og kapitalfulde bureaukrati er derfor blevet en alt for dominerende faktor.

STATSSTYRET

EF

Fremskridtspartiet er tilhænger af EF's oprindelige idealer og har altid støttet dets princip om de fire friheder, nemlig fri bevægelighed for personer, varer, tjenesteydelser og kapital. Danmark har tilsluttet sig væsentlige elementer af EF's udviklingsplaner, der tilsigter harmoniseringer. Fremskridtspartiet har gennem årene aktivt modarbejdet en EF udvikling i den forkerte retning.

Planøkonomi eller frihed

Det er uheldigt for det europæiske fællesskab, at det hidtil er socialistiske ideer, der har været den ledende kraft i udvidelsen af EF-samarbejdet. Politisk har man på embedsmandsniveau i kommissionen haft held med at gennemføre en regulær politisk styret planøkonomi f.eks. inden for EF's landbrugspolitik.

Når det indre marked gennemføres, får Danmark nok glæde af lidt friere handelsvilkår - men den politiske og bureaukratiske kontrol er alt for omfattende. Der viser sig allerede flere uheldige tendenser, der ødelægger den gode og rigtige idé med et frit åbent marked i Europa.

Harmoniseringer og standardiseringer er godt, når det gælder om at fjerne tekniske handelshindringer og anden national protektionisme. Derimod er det en forkert tanke, at det vil være til fordel for de forskellige landes erhvervsliv, at der findes embedsmandsfastsatte kravspecifikationer og forbud inden for enkelte produkter eller produktgrupper, hvis disse krav forhindrer mangfoldighed og nyudvikling.

Hele tiden er det vigtigt at holde sig for øje, at taberne i denne forbindelse kun kan findes blandt de "almindelige" forbrugere, der går glip af nye, bedre og billigere produkter. Vinderne er bureaukraterne og politikerne, der

med de planøkonomiske tendenser i EF har en hidtil uset magt over befolkningerne. EF-området må ikke blive et stykke protektionistisk, vesteuropæisk jord med voldsomme handelshindringer, særstøtteordninger og toldmure. EF skal være et internationalt åndehul for erhvervslivet. Fremskridtspartiet ønsker, at frihed og mindst mulig regulering af markedet vil gøre EF området til en magnet for virksomheder fra hele verden. Det giver økonomisk vækst og nye arbejdspladser. EF's planlæggere ønsker derimod at opbygge et protektionistisk Europa. Derved bliver det indre marked nok lidt friere for virksomheder i EF-landene - men til gengæld lukkes porten for fri handel med tredielande. Den frie verdenshandel er nøglen til løsning af de mange internationale spændinger. Her kan de såkaldte GATT-forhandlinger være til uvurderlig nytte. Hvis EF vil give afkald på sin planøkonomiske og subsidierede landbrugsøkonomi, kan der inden for få år skabes grundlag for "en ny økonomisk verdensorden", hvor frihandel er kodeordet.

Østeuropa og EF

De østeuropæiske lande vil gerne med i EF. Den bedste hjælp til Østeuropa er frihandelsaftaler således, at der kan opnås økonomisk bedre forhold samtidig med, at disse lande beholder deres selvrespekt. Den eneste måde, man kan hjælpe med til en sund udvikling på, er at give mulighed for viden og samhandel. Dermed kan vi alle blive ligeværdige partnere i opbygningen af et frit Europa. Efter Sovjetunionens totale sammenbrud, viser det sig, hvor vigtigt det er at få de østeuropæiske lande på fode så hurtigt som muligt, således at diktatur og kommunisme ikke kan opstå igen. Frihandel er nøgleordet for indførelse af markedsøkonomi og demokrati.

Kongedømmet

Monarkiet bevares. Vor dronning og prinserne er gode ambassadører for Danmark, der tjener deres penge hjem mange gange.

Grundlovsændringer

Forberedelse af forfatningsændringer vil tappe kræfter fra det langt mere akut påkrævede arbejde med at bekæmpe de farligste samfundsonder: Indkomstskatten, bureaukratiet og lovjunglen. Derfor ser Fremskridtspartiet ingen grund til ændringer for tiden.

Folkeafstemninger

Befolkningen må direkte inddrages i væsentlige politiske beslutninger. Vejledende folkeafstemninger bør hyppigt afholdes. Landsdækkende afstemninger skal kunne iværksættes på befolkningens eget initiativ, ved krav fra det samme antal borgere, der kan anmelde et nyt politisk parti. Kommunale eller regionale afstemninger skal kunne afholdes ved krav fra 5 % af de vælgere, der er bosat i det pågældende område.

Folketinget og de folkevalgte kommunale råd og amtsråd bør af egen drift foranstalte vejledende folkeafstemninger i betydeligt omfang. For eksempel vil det være nærliggende at afholde folkeafstemninger med jævne mellemrum om skatteniveauets størrelse. Folkeafstemninger vil, når de anvendes i betydeligt omfang, rumme den mest beydningsfulde fornyelse af folkestyret i lang tid.

Erfaringer fra Schweiz og USA dokumenterer, at politikerne bruger større omhu på at forberede lovgivningen og opnå bæredygtige løsninger, når befolkningen er direkte deltager i den politiske proces. Befolkningen vil blive inddraget i et ansvarsfuldt og krævende arbejde, hvor politiske mål hele tiden må sammenholdes med økonomiske, moralske og andre følgevirkninger.

Kvaliteten af lovgivningen øges, og mange omkostningskrævende påfund vil bremse i tide med lavere offentlige udgifter og skatteniveau til følge. Den lovgivende magt, Folketinget, må vise en ny og nødvendig ydmyghed overfor befolkningen. Folketinget og regeringen er ikke befolkningens herrer, men udelukkende befolkningens tjenere. Lovgivningsmagten må ikke pålægge befolkningen byrder og pligter, som er udbredt uønsket. Jo mindre omfattende lovgivningen er i et samfund, jo større er befolkningens frihed.

Opløsningsretten

Det er for farligt for demokratiet, at retten til at udskrive folketingsvalg ligger hos statsministeren. Erfaringen viser, at denne ret så at sige altid udnyttes i snævert partiegoistisk øjemed. Retten ligger bedre i Folketingets hænder.

Spærregrænse

Statsfavoriseringen af nogle partier fremfor andre er udemokratisk. Hvis et parti eller en person på landsplan opnår stemmer nok til et

mandat, skal den vundne folketingsstol ikke kunne tages af et større parti.

Folketinget

Udenfor folkeafstemningssituationer er Folketinget landets øverste myndighed, som organisationer, administration, domstole, selv-ejende institutioner, og alle andre underordnes.

Men myndigheden bør udøves, så hver enkelt dansker opnår langt større frihed - personlig som økonomisk.

Møder i Folketingets udvalg skal normalt være åbne for offentligheden. Selv i lukkede møder kan ethvert folketingsmedlem deltage med talarer. Udvalgsafstemninger sker ved, at parti-repræsentanten stemmer med det antal folketingsmandater, partiet har. Udvalgene skal kunne indkalde både embedsmænd og andre til høringer.

Lovkontor

Justitsministeriets lovkontor flyttes over til Folketinget, hvilket vil forhindre, at det fortsætter som et partipolitisk redskab.

Kommissionsarbejde effektiviseres

Når et emne ønskes kulegravet, skal Folketinget oftest udpege en udredningsmand, der får en tidsfrist til at levere en rapport. Så snart Folketinget har modtaget den, fastsættes en frist, inden for hvilken interesserede - herunder regeringen - kan kommentere rapporten. Derefter afgiver det pågældende folketingsudvalg beretning om partiernes syn på det fremkomne materiale.

Politiske partiers finansiering

Skatteyderne bør ikke tvangsbidrage til politiske partier. Disse skal ikke støttes af faglige organisationer eller andre sammenslutninger, der ikke kan samle enstemmighed om dette.

For så vidt fjernsyn og radio drives af det offentlige, skal de gøres partipolitisk neutrale, bl.a. ved at medarbejderstaben sammensættes uden den nuværende socialistiske overvægt.

Politikerløn

Det er oprørende, at de politikere, der har kørt landet i sæk, misbruger deres mandat som bestyrere af skatteydernes penge til at tildele sig selv kæmpelønstigninger. De skal i stedet selv gå forrest i sparebestræbelserne ved drastiske lønudsættelser. Vi får nu engang de bedste folkevalgte, når det er idealerne og ikke

den personlige pengeprofit, som er tiltrækningskraften.

Ingen favorisering af offentligt ansatte

Særfordere for offentligt ansatte, der vælges til Folketing, by- eller amtsråd, afskaffes.

Organisationer

Organisationer er velkomne til at levere argumenter for diverse ordninger, men det er intet argument, at Industrirådet, Grundejerforeningen eller hvem, det nu er, anbefaler en bestemt løsning. Ingen organisation må i væsentligt omfang indskrænke friheden for noget ikke-medlem eller modvirke hurtig udmeldelse for medlemmer. Ingen organisation må reelt eller formelt begrænse Folketingets kompetence. Slaphed overfor gruppepres fra interessegrupper burde medføre, at vedkommende folketingsmedlem ikke blev genvalgt.

Regeringen

Regeringen bør bestå af 8 ministerier: Socialministeriet, Miljøministeriet, Trafikministeriet, Undervisningsministeriet, Ministeriet for Afvikling af Offentlig Virksomhed, Finansministeriet, Justitsministeriet og Udenrigsministeriet. En af de otte ministre er så tillige statsminister.

Under nutidens forhold bør de kundskabskrævende jobs som ministre - de daglige ledere af Forretningen Danmark - ikke længe uddeles som "præmiepokaler" for lang og tro tjeneste i det regeringsdannende parti. I stedet bør de fleste ministerposter tilfalde de personer, som er bedst egnede til teknisk at gennemføre den politiske linie, som folketingsflertallet ønsker.

Fremskridtspartiet danner helst regering alene. Kan vi ikke det, er ønsket at komme i koalition med et eller flere andre regeringspartier, hvor vi i al fald får indflydelse svarende til vor forholdsvis store folketingsrepræsentation. En fast støttepartiaftale bør udløse større indrømmelse til vore tanker.

Privatisering

Stat og kommune beslaglægger arbejdskraft og kapital i langt større omfang, end der ville medgå, hvis mange af aktiviteterne - for eksempel daginstitutioner, biblioteker og ulandsbistand blev privatiseret.

Det offentlige indskrænker den enkeltes

valgfrihed ved at pålægge vedkommende - via skatten - at betale til noget, han eller hun synes mindre godt om, mens der må betales den fulde pris (incl. punktafgifter) for det, han eller hun foretrækker.

Fremskridtspartiet vil i stedet give den enkelte et langt mere reelt, frit forbrugsvalg. Man kan i Fremskridtssamfundet selv disponere over meget af det, man nu betaler i skat, men må også selv betale for noget af det, der nu fremtræder som såkaldte gratisydelse, men som i virkeligheden samfundsøkonomisk koster befolkningen virkeligt mange penge.

Antallet af offentligt ansatte nedtrappes væsentligt i henhold til en forudlagt køreplan dækkende 4-5 år. Det vil frem for alt dreje sig om toldvæsenet, miljøkontrollen, Monopoltilsynet, Aktieselskabsregisteret (eller som regeringen har omdøbt det til: Erhvervs- og Selskabsstyrelsen), Danmarks Statistik og så videre. Offentligt betalte aktiviteter udføres ofte billigst ved, at stat og kommune køber f.eks. rengøring hos private selskaber, kørsel i vognmandsforretninger, børnetandpleje hos praktiserende tandlæger og lignende.

Folketingets ombudsmand

Folketingets ombudsmand frembyder ikke de retsgarantier, som mange påstår. Så længe ombudsmandsinstitutionen bevares, skal stillingen imidlertid være besat med en kvalificeret person, der ikke nødvendigvis behøver at være cand. jur., men som først og fremmest skal være præget af en umådelig kritisk holdning til den offentlige administration. At rekruttere ham blandt offentligt ansatte er erfaringsmæssigt overmåde risikabelt.

Budgetoverskridelser

Budgetoverskridelser hos staten hindres ved, at der til finanslovens underkonti hører checkkonti i Nationalbanken. Checks, der overskrider den trækmulighed, der er fastsat i finansloven, afvises som dækningsløse, og den udstedende myndighedsperson drages til ansvar.

Finanslovsbehandling

For at forbedre de reelle muligheder for, at det offentlige sætter tæring efter næring, inddrages Folketinget langt tidligere i arbejdet med finansloven, end tilfældet er nu. Senest 12 måneder før et finansårs begyndelse, afgør Folketinget, hvor mange milliarder statsudgifterne skal være. Senest 9 måneder før finansårets begyndelse afgør Folketinget, hvorledes disse

milliarder skal fordeles på hovedgrupperne i statsudgifterne, og senest 3 måneder før finansåret begynder, vedtages den endelige finanslov.

Finansåret bør gå fra 1. oktober - 30. september.

Revision

Al offentlig revision henlægges under de statsrevisorer, der er valgt af Folketinget i henhold til grundlovens § 47.

Fuld demokratisk kontrol med skatteydermidler

Anvendelsen af skatteyderstøttede "selvejende institutioner" begrænses. Det er uheldigt, at det offentlige yder tilskud af skatteydermidler til institutioner, uden at der er mulighed for, at et folkevalgt organ kan udøve fuld kontrol med og revision af de pågældende midler.

Offentlige fonde såsom Den sociale Pensionsfond, Helsefonden, Momsfonden, Jordfonden o.s.v. nedlægges, og deres midler underkastes Folketingets direkte indflydelse, så de pågældende aktiviteter ved de årlige finanslovsbehandlinger kan behandles på lige fod med det offentliges øvrige udfoldelse.

Samme fremgangsmåde følges overfor offentligt ejede aktieselskaber (DONG, Storebæltsbro m.fl.)

KOMMUNERNE

Det nære samfund

Hovedsagen er at lægge flest mulige beslutninger ud til den enkelte husstand. I det omfang offentlig kontrol eller styre overhovedet godtages, må man område for område overveje, hvordan det offentliges bestemmelser kan håndhæves mest menneskeligt.

Mange vil så opdage, at de ofte bliver mindre generet, hvis afgørelsen ligger fjernt fra dem. I Washington, New York, Bruxelles eller København. Et lokalt styre kan helt anderledes gå i detaljer og forstyrre tilværelsen for den enkelte.

Det er derfor en fordel, at den offentlige kontrol håndhæves af fjerntliggende myndigheder, uden personligt kendskab til den enkelte.

Amter

Danmark er ikke større end, at landet udmær-

ket kan administreres af staten og primærkommunerne. Statsamtterne, amtskommunerne og Hovedstadsrådet fjernes derfor som unødvendige, udgiftskrævende mellemlid. Men så længe amterne m.v. består, deltager Fremskridtspartiet loyalt i deres arbejde i alle forgreninger.

Kommunefinansiering

I en situation, hvor indkomsts-katten er afviklet, er det kun staten, der opnår indtægter gennem afgifter og direkte skatter. De kommunale institutioner skal fortsat finansieres, og dette skal foregå gennem direkte bloktilskud til kommunerne fra staten, der dermed sikrer, at de nødvendige kommunale opgaver kan varetages forsvarligt.

Kommunegrænserne

De landkortsgrænser, som kommunegrænserne nu om dage er reduceret til, må ikke føre til diskriminering imod dem, der tilfældigvis bor på den "forkerte" side af stregen, så de nægtes f.eks. hospitalsindlæggelsesret, skoleindskrivning eller adgang til at bruge andre offentlige faciliteter.

Kommunalbestyrelsesmedlemmer

Kommunalbestyrelsesmedlemmernes overbelastning undgås ved udskillelse fra kommuneadministrationen af adskillige områder eksempelvis indenfor social-, skole-, sygehus- og biblioteksvæsen.

Ethvert medlem af et kommunalt råd skal have ret til nårsomhelst at nedlægge sit mandat.

Kommunale virksomheder

De forskellige kommunale virksomheder såsom el- og vandværker, spildevandsanlæg og deciderede produktionsvirksomheder skal privatiseres. Samtidig skal kommunerne ved lov forbydes at indgå i produktionsvirksomheder.

UDENRIGSPOLITIK

Et frit samfunds "ledelse" skal først og fremmest sikre dets egne borgers menneskerettigheder. Den danske befolkning har krav på, at politikere og den offentlige sektor bruger ressourcerne på løsning af hjemlige problemer, før der ofres kræfter på at løse andre landes problemer.

Fremskridtspartiet er modstander af sanktioner mod andre lande som politisk redskab. Denne holdning skal ikke opfattes som en tilslutning til alverdens regimers politik. Den bedste måde at fremme menneskerettighederne i alle lande og bekæmpe ufrie regimer går gennem samhandel og udveksling af oplysninger. Handlens veje er fredens veje - man bomber jo ikke sine kunder.

I det omfang andre landes styreformer eller indre anliggender ikke udgør en trussel mod det danske samfund, skal Danmark ikke blande sig i andre landes indre forhold. Det er en imperialistisk holdning absolut at ville påtvinge andre lande vores moral og livssyn.

Internationale organer

Fremskridtspartiet støtter Danmarks fortsatte medlemskab af EF og de dermed forbundne europæiske samarbejdsorganer.

Europarådet er forældet i sin nuværende form og skal derfor ændres betydeligt i sin arbejdsform og arbejdsområde. Sker det ikke, bør Danmark udtræde af Europarådet.

CSCE, det europæiske sikkerheds samarbejdsorgan, omfatter hele Europa incl. de nye stater i det tidligere Sovjet, samt USA, Canada. Fremskridtspartiet støtter den danske deltagelse i CSCE og mener, der må gøres meget, for at CSCE's fredsskabende og fredsbevarende rolle styrkes.

Nordisk Råd er totalt forældet. Der er gennem årtier kun kommet meget små resultater ud af dette dyre og tidskrævende arbejde. Danmark skal efter Fremskridtspartiets opfattelse udtræde af Nordisk Råd.

Østersørådet er seneste skud på stammen af samarbejdsorganer. Østersørådet vil i bedste fald blot udvikle sig til endnu et kostbart forum for politikere og embedsmænd, men uden resultater. OECD, den vestlige verdens økonomiske samarbejdsorgan. Fremskridtspartiet støtter samarbejdet, idet forudsætningen for en fornuftig økonomisk udvikling er samarbejde og udveksling af informationer.

FN-organerne. Bortset fra FN's sikkerhedsråd skal Danmark forlade de fleste andre FN-organer. De fleste har udviklet sig til fora, hvor vestlige lande betaler regningen mens tredje verdens lande med stemmeflerhed beslutter, hvad der skal foregå. Også FN's generalforsamling er forkert skruet sammen. Princippet med en stemme pr. nation forekommer absurd, idet f.eks. Danmark med 5,2 mio. borgere har samme indflydelse som Kina med over 1

nia. indbyggere, eller et lille fattigt uland har samme indflydelse som USA. Hvis FN's generalforsamling skal have politisk relevans må stemmefordelingen revurderes.

Den Nordiske Finansieringsbank, Verdensbanken o.s.v. er alle organer, hvis formål er at skaffe penge til udviklingslandene. Fremskridtspartiet er imod statslige bistandsydelser. Derfor bør Danmark udtræde af disse samarbejder. Fremskridtspartiets grundindstilling er, at den bedste hjælp til de fattige eller underudviklede lande er samhandel, hvorved landets befolkning får respekt for deres egen arbejdsindsats, og med stoltheden i behold er de selv med til at opbygge deres land, medens det, hvis man bare sender penge som milde gaver, avler misundelse og korruption.

Udlændinge i Danmark

Udlændinge er velkomne til at opholde sig, bosætte sig og arbejde i Danmark, hvis de ikke i nævneværdigt omfang påfører danske skatteydere udgifter og ikke skaber væsentlig risiko for alvorlig kriminalitet. Udlændinge skal ikke favoriseres i boligkøen, uddannelseskøen, arbejdsløshedskøen eller institutionskøen.

Danmark skal modtage personer, der har måttet flygte fra deres fædreland på grund af urimelig statsforfølgelse mod dem som følge

af deres overbevisning eller race, når Danmark er et naturligt flugtiland for dem. Endvidere kan mindre flygtningekontingenter modtages i henhold til aftale med FN's flygtningehøjkommissær.

Staten sørger for, at ankomne flygtninge får til livets opretholdelse. Skal de have bedre kår, må de selv eller private velgørere sørge for det. Gavmildheden ophører i uddeling af dansk indfødsret og kommunal valgret.

På grund af en meget lemfældig dansk flygtningepolitik, som er ført siden 1983, har Danmark modtaget et alt for stort antal flygtninge, der visse steder medfører urimelige byrder for lokalområderne. Det må dog siges, at stramningerne i 1986 har hjulpet, men familiesammenføringsreglerne udgør stadig et problem og skal derfor strammes.

Det er imidlertid vigtigt at fastslå, at det primært er en tåbelig dansk lovgivning, der er årsagen til den store invasion af fremmede. Det er derfor forkert at beskyldte de fremmede for at have benyttet sig af loven, som den var udformet, da de kom.

Grønland og Færøerne

Hverken Færøerne eller Grønland er naturlige dele af det danske rige. Indtil alle skatteyderbetalte tilskud er nulstillede til nordatlanterne, fordeles og administreres de af hjemmestyrene som bloktilskud.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk